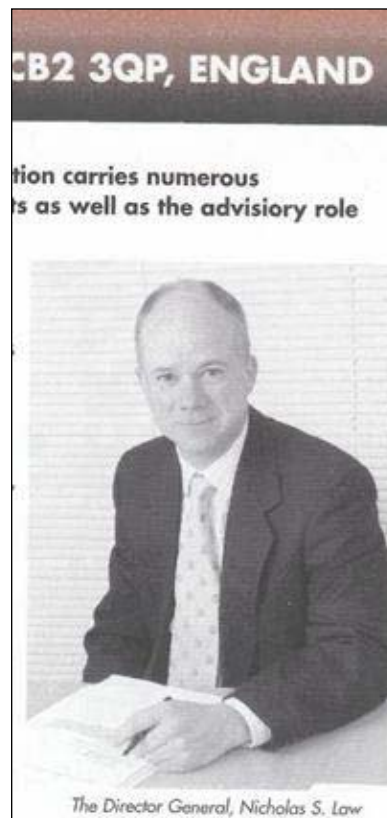
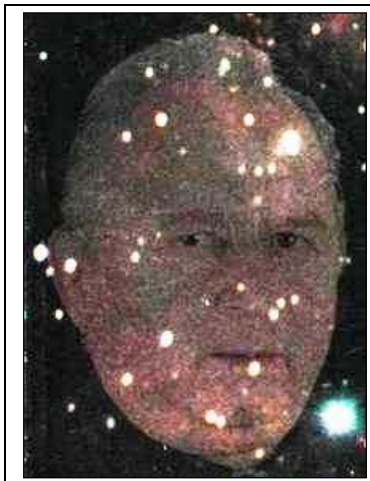

Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання

Азовське (Українське) відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності

Інститут економіко-соціокультурних досліджень ім. Ольги В. Васильєвої – Католик
(правонаступник ДЕНМЦ Академії наук України)

Моральні засади підготовки молодих науковців – це головне завдання вищої школи в Україні в сучасних умовах:
Так вважав доктор, професор КІП Університету «Україна» Валерій Олександрович Васильєв і Так вважає професор Одеського Національного Університету ім. І.І.Мечникова, Людина 2005 Року (АБІ), д.е.н. Олег Андрійович Турецький

(до Дня народження академіка Академії економічних наук України, академіка Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, академіка Нью-Йоркської Академії наук)

Виконання проекту «Нова Готія» по програмі
Книга Культур Європи»

«Червона

Івано-Франківськ (до 1962 р. Станіслав) – Маріуполь
(Старовинний Кремнес - Адамахи) – Зарагоса (Іспанія)

Зміст

1. «З якою чуйною батьківською увагою і турботою він оточував свого сина і його друзів» - написав про Валерія О. Васильєва академік, д.е.н., проф. Р.А. Логуа.
2. Молодий науковець гине як фахівець, якщо не дотримується моральних засад, коли виконує дослідження.
3. Перебудова свідомості була конче потрібна у Східній Європі.
4. Історична правда – єдиний методологічний стрижень, який веде до практично значущих результатів і коректним теоретичним висновкам.
5. Втрати від некваліфікованого і упередженого втручання у систему підготовки кадрів вищої кваліфікації - невинуватені збитки .
6. Ерозія моральних цінностей і наша протидія їй – «Сім чудес Одеси».
7. Повернення в Християнський Світ – спільна канонізація п'яти Видатних Християн в Ватикані 11.10.2009 р.

Table of contents

1. «With what sensitive paternal attention and anxiety he surrounded the son and his friends» - an academician wrote about Valery O. Vasiljev, by d.e.n., prof. R.A. Logua.
2. A young research worker perishes as a specialist, if does not adhere to moral principles, when executes research.

3. Alteration of consciousness was very needed in East Europe.
4. A historical true is the unique methodological bar which conduces to the practically meaningful results and to correct theoretical conclusions.
5. Losses are from unskilled and preconceived interference with the system of training of personnels of higher qualification - unjustified losses .
6. Erosion of moral values and our counteraction to it - «Seven wonders of Odessa».
7. Returning in the Christian World - is general canonization of five Prominent Christians in Vatican in 11.10.2009

1. З якою чуйною батьківською увагою і турботою він оточував свого сина і його друзів» - написав про Валерія О. Васильєва академік, д.е.н., проф. Р.А. Логуа.

У квітні 2009 р. в Івано-Франківськ (до 1962 р. Станіславів) надійшов по електронній мережі лист, в якому професор Рамаз Аккакієвич Логуа писав: **«Мій дорогий Олександр, я не забуду і не забуду ніколи як ти стояв поряд зі мною коли я пробивався у велику науку, чудово пам'ятаю Вашого батька, дуже жалкую, що в грудні 2006 не був поряд з тобою, але сподіваюся ми виправимося до 80-ти ліття із дня народження Валерія Олександровича. Там я пару слів написав в додатках, але я обіцяю, до цієї події я підготуюся серйозніше. І ось, надо- ж, я вчора випадково завітав в свою стару квартиру і там знайшов рекомендований лист від тебе. Я дуже радий що саме твої батько стає приводом відновлення наших зв'язків, мабуть він цього і хотів.»**(From: Рамаз Логуа logua@mail.ru To: vasiljev2003@mail.ru Date: Mon, 13 Apr 2009 21:07:08 +0400 Subject: Васильєв Валерій Александрович)

А далі він дає своє бачення особистості Академіка Валерія Васильєва: **«Чудово пам'ятаю і знав таку Велику Людину, ...** Познайомився я з ним в 90-тіє роки, коли ми разом з його сином вчилися в Російській Академії Управління (РАУ, Москва). Він відвідував свого сина при захисті докторської дисертації. Мій друг його представив мені як батечко - Валерій Олександрович.

В ті роки у мене з ним були декілька не довгих зустрічей і бесід. На одній з них, він мені подарував пару своїх книг, яких я уважно вивчив. Я був також свідком того, **з якою чуйною батьківською увагою і турботою він оточував свого сина і його друзів.**

Образ цієї Людини в мені залишився як видатного генератора наукових економічних думок кінця ХХ століття. Серед його фундаментальних наукових праць, заслужена увага мною було приділено роботі - «Трудові основи методології ціноутворення», в якому, на основі якнайглибшого і творчого осмислення марксистської економічної теорії, скрупульозно і всесторонньо викладені такі основоположні питання економічної теорії як «ціна», «ціноутворення», «витрати виробництва», і ін., які не залишилися без відповідної вимоги в середовищі наукової громадськості. Отже, представники наукового середовища старшого покоління чудово пам'ятають, що науковими ідеями цих праць керувалися майже на всіх крупних промислових підприємствах СРСР, його наукові праці по даних питаннях студентами вивчалися у всіх економічних факультетах вищих учбових закладів країни...»

Таке враження на науковця із Кавказу за кілька нетривалих бесід зумів залишити по собі Валерій Олександрович Васильєв, а головне – його згадують, як людину підтримуючу молодь, яка щиро ділиться своїми науковими досягненнями і не ставить якихось матеріальних вимог. А це в ХХІ столітті стає найціннішим і найнеобхіднішим в науковій праці. Такий чіткий орієнтир вдалось Валерію Олександровичу Васильєву впроваджувати у життя не тільки при особистих контактах і в педагогічній роботі з студентами, а і на сучасній інформаційній базі з 2003 р. по 12.12.2006 р. (справді «до останнього подиху»). Подивіться, будь ласка, на два переліку матеріалів, розміщених на міжнародній електронній сторінці Громадського Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання www.cic-wsc.org, а саме п'ятий напрямок діяльності цієї організації, який ми продовжуємо наполегливо всі останні роки: **«П'ять - публікація результатів наукових досліджень по економіці, соціології, етносоціології, історії, які вважали дуже сміливими керівники видавництва в Україні.**

Так наприклад, по економіці це:

1. Document 16.- The main aspects of economics in countries of European and Asian Unions...;
2. Document 54. Закон Сохранения Труда – методологическая основа индикативного планирования развития малого бизнеса.
3. Document 95.-Оптимизация работы с основными производственными фондами – основа ускоренного развития экономики государства: социально ориентированный вариант бюджета, обеспечивающий девяти процентный рост национальной экономики. – Васильев В.А., Васильев А.В.
4. Document 97.- Opinion about the document 95 ;
5. Document 107.- 19% in Year – Will to develop n Ukraine ;
6. Document 110.- First words Beginings Political Arithmetic of Ukraine;
7. Document 111.- Ukraine-Washington;
8. Document 121.- The new idea for the Economy of Ukraine. Budget 2005-2008;
9. Document 148. – Of return to the IEA of "Europe two LEVELS".-;
10. Document 175.-A Diffusion Model For Optimal Dividend Distribution For A Company With Constraints On Risk Control (FORUM 2005).-;
11. Document 221.- Capital to Ukraine.-;
12. Document 274. Academy...
13. **Document 251.- Новокейсианские идеи в украинском монетаризме первой четверти ХХ1 столетия: пути реализации закона сохранения труда в фискальной политике.-**
14. **Document 273.- Budget 2005-2008.-**

15. **Document 274.-** "The ideas of young people of Odessa to united Europe: the law of the indestructibility of intellectual- spiritual labour".
16. **Document 296.-** The indestructibility of Intellectual- spiritual labor as the basis of the steady development of environment in XXI century".-
17. **Document 338.-**Seminar of Azov Academy 11 2 2007. "НЕУНИЧТОЖИМОСТЬ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНО-ДУХОВНОГО ТРУДА КАК ОСНОВА УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ в XXI столетии".-
18. **Document 361.-** Way of Freedom.- Путь к СВОБОДЕ Европы и всей Мировой Цивилизации : Истоки идей профессора Людвиг Эрхарда.
19. **Document 368.-** Forum 2007 .Meeting of department of "Economy and enterprise".-
20. **Document 405.-** Forum 2007. The main reference points for social market economy of Ukraine:to «the Ukrainian Miracle » by a way Ludvig Erhard.
21. **Document 411.-** Way to DEMOCRACY (2) Turning over the pages of history: The aim 1992 year.
22. **Document 431.-** THE CREATION OF ASSOCIATION (IAIFG) INITIATIVE 2009. Letters: To Barak Obama, the new President of USA; to Chairman of European Commission; To Members of European Parliament ; to Chiefs UNESCO, to Scientific economists of the Europe and America. / СОЗДАНИЕ АССОЦИАЦИИ (МАПФГ)-ИНИЦИАТИВА 2009. Президенту США; Председателю Европейской Комиссии; Членам Европейского Парламента; Керівництву ЮНЕСКО, Вченим економістам Європи та Америки.-

Ми всі нові документи з кінця 2006 р. (а саме з 12.12) виділили жирним шрифтом. По цьому напрямку наша активність залишилася також практично на тому ж рівні. Було підготовлено документів таких, що склали 45,4% від загальної чисельності.

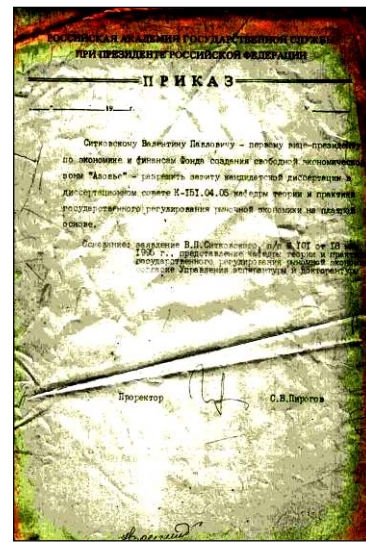
А по соціології і історії це наступні документи:

- 1.Document 49. Spaniards salvaged of New York from destruction in 1943 /Freedom, Wisdom, Unity/;
2. Document 66.- Gotta in Europe;
3. Document 68.- To the builders of the base future of a World ;
4. Document 78.- Letter of CIC to President of UNITED STATES OF AMERICA ;
5. Document 82...But your is also important for our Idea and the World ;
6. Document 14.- The Lucis Trust and IBC;
- 7..Document 142.- GEOPOLITICS FROM ODESSA_GOTII (engl);
- 8..Document 28.- Textes of Web Page in English ;
- 9.Document 236.- The interregional practical-scientific conference of instructors and students of the Odessa branch of University "Ukraine" and the Odessa national University name I.I. Mechnikova.-;
- 10.Document 186.-Гетто-Готско-Казацкий язык: Подарок государств Юга северному соседу – Ново-украинский/ русский язык;
- 11.Document 192 – FROM HEART To HEART: HOW TO MULTIPLY FORCES of GOODS ?
Есть даже документы для "Metal-Steel":
- 12.Document 170.- From Institute O.W. Wasilevoj Catholic of Economical and Socio Cultural Researches to the director of building corporation.-;
- 13.Document 172.- To the General Director of Building Corporation.-;
- 14.Document 214.- India-born Lakshmi Mittal.-
- 15.Document 222.- Recommendation from UKRAINE.-
16. **Document 316.-** Туркменский народ понес невосполнимую утрату. Ушел из жизни основатель независимого нейтрального Туркменского государства первый Президент Туркменистана Сапармурат Ниязов.-
17. **Document 334.** Manuel Gimenez Abad Fundacion, of parliamentary studies and of autonomous state. Fundaciyn Manuel Gimenez Abad, de estudios parlamentarios y del estado autonmico.
18. **Document 346.-** Петр Яковлевич Чаадаев (1794-1856).-
19. **Document 371.-** Forum 2007.- Біблія та моральні аспекти економічних відносин.-
20. **Document 372.-** State Ukraine / Gothia – Gettmanshine is 2500 years
21. **Document 380.-** For Friends on the Forum-2007. European selection and FREEDOM of Ukrainian Nation. Европейский выбор и СВОБОДА украинского НАРОДА.
22. **Document 383.-** is devoted to of Continuing Aspirations and the Hopes of the Builders of the Christian World of Europe and Americas .-
23. **Document 385** "New Gothia in Ukrainian State"
24. **Document 412.** Путь к ДЕМОКРАТИИ (2) Листая страницы истории: замысел 1992 года.
25. **Document 429.-** The information activity of finding Civil International Committee Intellectual and Spiritual Unity as to acquaintances with article «Revival «Truth about Gettmanshchine»
26. **Document 441.-** European selection and problem of the Ukrainian statehood Pushkin -Gartung – Kozak - Pulyanovich/ « The Knights of Confessor - Advocates of a Transactions and Faith » /
27. **Document 444** ПИСАНКИ

І в цьому розділі все нові документи з кінця 2006 р. (а саме з 12.12) виділили жирним шрифтом. По цьому напрямку наша активність залишилася практично на тому ж рівні. Було підготовлено документів таких, що склали 44,4% від загальної чисельності.

Треба підкреслити головне, що всі матеріали і статті розміщені без будь-якої оплати з того чи іншого джерела, на засадах вільного і нічим не обмеженого обміну науковими ідеями з усіма, хто має доступ до Інтернету в усіх куточках Світу. Для багатьох науковців в Східній Європі це дивно, не зрозуміло і вони ніколи такої відкритості і відвертості не підтримують.

Але Світ змінюється дуже швидко і молодим дослідникам така робота не тільки сподобалась, а і вони добре знають, що не має іншого шляху у майбутнє. Вони, особливо, у 2009-2010 рр. такий напрям співпраці широко підтримали (див. www.cic-wsc.org Doc-476).

2. Молодий науковець гине як фахівець, якщо не дотримується моральних засад, коли виконує дослідження.

Складне внутрішнє життя для України створили всі «мудреці» пострадянської «незалежної» держави. Що казати, коли всі, хто має належність до силових структур (на самому низькому щаблі) вважають за необхідне отримати за гроші науковий ступень (колишні фотографи, дрібні торговці – всі стають «науковцями» без навчання в університетах і без самостійної наукової праці). Це в багатьох містах стало нормою і жахає всіх, хто ще має здоровий глузд і запродав його за мізерні гроші.

Але такий стан складався поступово – крок за кроком. Як відчайдушно ми боролись в Маріуполі із таким станом речей, то і сьогодні це можна виправдовувати тільки дуже великим романтизмом. Ми втратили тоді для науки майже сім талановитих молодих талановитих людей. Вперше, це відбулось в 1990-1991 рр., коли вже склавши кандидатські іспити по головному дисциплінам Наталія Гриневська відмовилась від наукової кар'єри і пішла працювати на підприємство, вивчив бухгалтеру для майбутньої страхової фірми Олену Подобєдову, ми погодились з її постійною працею у банку, а вона була справжнім науковцем. Але самі цікаві речі почали розгортатись 1995 р., коли Валентин Сітковський, який пройшов попередній захист у РАУ (Москва) відмовився від захисту кандидатської дисертації із економіки, а потім такий же крок зробив у 2000 р. Олексій Товстов (узгоджував можливість його захисту безпосередньо Валерій Олександрович Васильєв із Першим проректором РАУ в 1999р.). Це все настільки прикро, що жодні «геополітичні викрутаси» у свідомості їх керівників цього не виправдовують.

Саме тому в 2000 р. ми в Інституті економіко-соціокультурних досліджень і в Азовському відділенні Академії ЕНІПД прийняли рішення використати можливості безвізового проїзду до члену Атлантичного Альянсу Польщі і можливості задіяти міжнародну банківську мережу для надання фінансової допомоги Азовському відділенню Академії ЕНІПД.

Для цього була здійснена подорож до Варшави на міжнародну конференцію, а там була укладена угода про стажування і 29.12.2000 р. в Банку РЕКАО SA був відкритий валютний рахунок, з якого і були перераховані кошти на підтримку діяльності Азовського відділення Академії ЕНІПД. А надали тоді фінансову допомогу три видатних поляка: професор Варшавського Університету, Д-р Рушард Бронжиняк, директор Інституту машин споживчих у Варшаві, Д-р Марек Грухельський, фермер Польщі і співробітник ІМС у Варшаві Йозеф Брама. Саме вони і є спонсорами з Польської сторони програми «Червона Книга Культур Європи».

Ці гроші за умовами Маріупольського Банку в Україну йшли з Польщі через Нью-Йоркський Банк і потребували підтвердження контрактом (такі умови були висунути у Маріуполі). І цей контракт був зроблений Паном Галаном і від імені спонсорів підписаний професором, д-ром Р. Бронжиняком. Здається, що цей контракт майже єдиний документ, в якому так щиро і сильно підтримуються наукові пошуки

фахівців із Приазов'я відносно ключових напрямків наукової роботи по втіленню програм Європейського Союзу (дана висока оцінка Бюлетенем АВ Академії ЕНІПД №№ 1, 3, 5).

В цьому напрямку працювали ми і з Інститутом будівництва, механізації і електрифікації сільського господарства в Варшаві, і планували разом з фахівцями цього закладу надрукувати найцікавіші аналітичні статті науковців Польщі.

 INSTYTUT BUDOWNICTWA, MECHANIZACJI I ELEKTRYFIKACJI ROLNICTWA
02-532 WARSZAWA, UL. RAKOWIECKA 32

Warszawa, grudzień 2000 r

Szanowny Pan Dyrektor/Rektor

Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa IBMER w Warszawie z własnej inicjatywy wydał już (od 1975r) 123 numery periodyku „PRZEGŁĄD DOKUMENTACYJNY - TECHNIKA ROLNICZA I OCHRONA ŚRODOWISKA WIEJSKIEGO”. (Analizy podstawowych publikacji naukowych specjalistów z przodujących krajów w dziedzinie techniki rolniczej i ochrony środowiska).

Po przedyskutowaniu materiałów zamieszczonych w wydawnictwie IBMER ze specjalistami Instytutu Badań Ekonomicznych i Socjologicznych i Azowskiego Akademi Nauk Ekonomicznych i Przedsiębiorczości (Mariupol), oraz mając na uwadze możliwość zapoznania specjalistów Ukrainy z materiałami będącymi w kręgu zainteresowań polskich uczonych wynika propozycja przetłumaczenia na język rosyjski najbardziej interesujących z współczesnych pozycji, materiał zawarty w 123 numerach wydawnictwa Instytutu IBMER.

Nadmieniamy, że tematyka zamieszczanych analiz w w/w periodyku obejmuje między innymi takie zagadnienia jak:

- energoszczędne technologie i biopaliwa,
- problemy modernizacji bazy produkcyjnej w rolnictwie w aspekcie wymagań integracji z Unią Europejską,
- problemy modernizacji bazy produkcyjnej w przemyśle przetwórczym w aspekcie integracji z Unią Europejską.

Prosimy Państwa o opinię na temat proponowanego wydawnictwa w celu określenia wielkości nakładu.

Załącznik: 2 strony

Z poważaniem

Dyrektor IBMER

A. Szeptycki

Telefony: Centrala 849 32 31
Dyrektor 849 17 36

Nr konta: BGZ SA Filia i Oddział Warszawa
nr 20301042-3085-2700-11

Fax: 849 17 37
Tel.: 81 48 86 inw.pl

- технології енергозбереження і біопаливо;
- проблеми модернізації виробничої бази в сільському господарстві в аспекті вимог інтеграції із Європейським Союзом;
- проблеми модернізації виробничої бази у вирощуванні худоби в аспекті вимог інтеграції із Європейським Союзом.

Все це створювало належну творчу атмосферу, яка сприяла виконанню наукових досліджень. А головне – дала можливість підготувати монографію «Головні положення і обґрунтування Нового Підходу: Другий Доклад Римському Клубу відносно «революції ефективності» (Варшава-Маріуполь, ІБМЕР, АВ АЕНІПД, 2001).

NEW YORK
ACADEMY OF SCIENCES

SERVING SCIENCE, TECHNOLOGY, AND SOCIETY WORLDWIDE SINCE 1817

PRESENTED TO

Roman Poyrkov

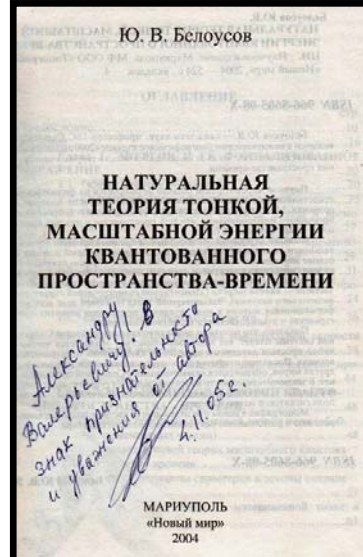
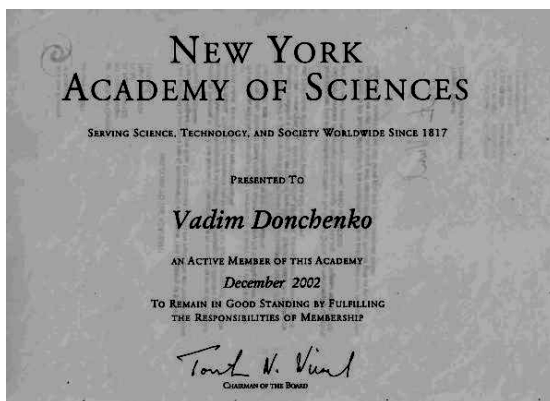
AN ACTIVE MEMBER OF THIS ACADEMY

December 2002

TO REMAIN IN GOOD STANDING BY FULFILLING
THE RESPONSIBILITIES OF MEMBERSHIP

Toni W. Vinkl
CHAIRMAN OF THE BOARD

5

молоді науковці в Таганрозі (Російська Федерація) в Таганрогському Інституті економіки та управління, а це дало змогу прийняти їх до Нью-Йоркської Академії Наук (Романа Поюркова і Вадима Донченко).

А потім вони допомогли зафіксувати пріоритет Східної Європи у розробці натуральної теорії тонкої, масштабної енергії квантованного простору-часу, яку розробив к.т.н. Ю. Белоусов з України (Маріуполь).

Цікаво, що все це було здійснено завдяки чіткій праці банківської системи Польщі, яка вже на той час інтегрувала банківську систему країни у світову банківську систему і дотримувалась Світової практики. Що казати, якщо і отримання Медалі Міжнародного Біографічного Центру в Кембриджі академіком Валерієм Васильєвим вдалось здійснити теж завдяки відкритому валютному рахунку в 29.12.2000 р. в Польському Банку.

Тільки ті гроші, які пішли через цей рахунок дійшли до Лондону і Валерію Олександровичу Васильєву була направлена Медаль МБЦ, як автору закону збереження праці і одному із 2000 Видатних Інтелектуалів 21 століття. Цю Медаль отримав академік Академії економічних наук України, професор КІП Університету «Україна», д. к Валерій Олександрович Васильєв у 2003 році.

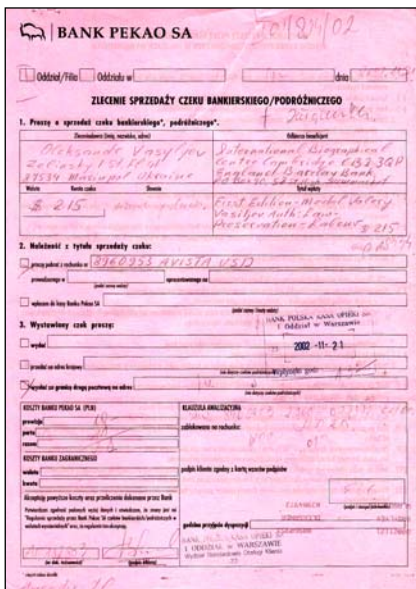
Саме тому ми і надалі плануємо використовувати цей «щасливий» рахунок, який дав можливість здійснити стільки важливих речей для розвитку науки в Україні, для підтримки знаних вже у Світі фахівців, а головне – показувати молоді, що є наука в Україні і є люди, хто цим дійсно переймається і бажає розвитку вітчизняної шкіл і вітчизняної наукової думки. Тому і надалі підтримується молодь, і віддається належно справжнім вченим і фахівцям, які весь свій вільний час присвятили людству, служінню його розвитку. Тому так потрібні дійсно високоморальні засади для розвитку наукових шкіл. Потрібні не дипломи і формальне визнання за певну суму грошей, вкладених у роботу спеціальних рад по захисту атестаційних праць, а потрібне середовище науковців, де не має хабарів та інших «подарунків» з Північного Сходу. Буде система хабарів і не буде науковців, а будуть збережені засади безкорисного служіння науці і будуть дійсно наукові праці, якими можна користуватись і не червоніти за їх рівень. Це аксіома, але її вже більш ніж десять років намагаються порушити. Як приклад, подивіться,

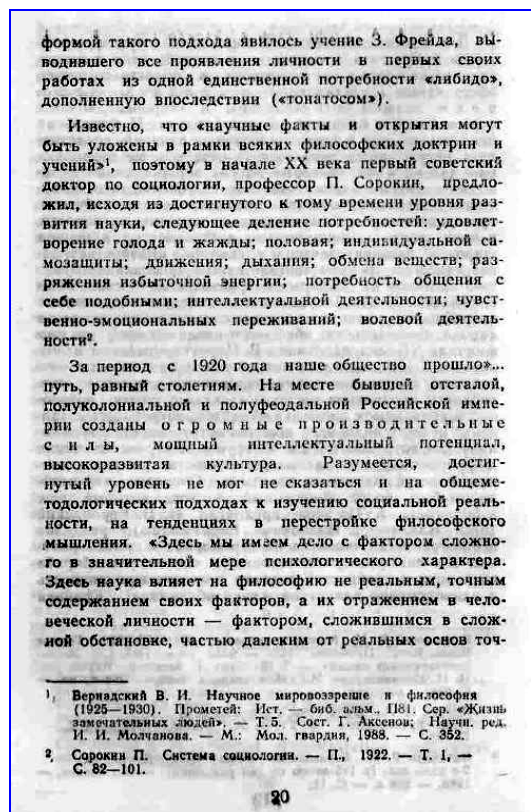
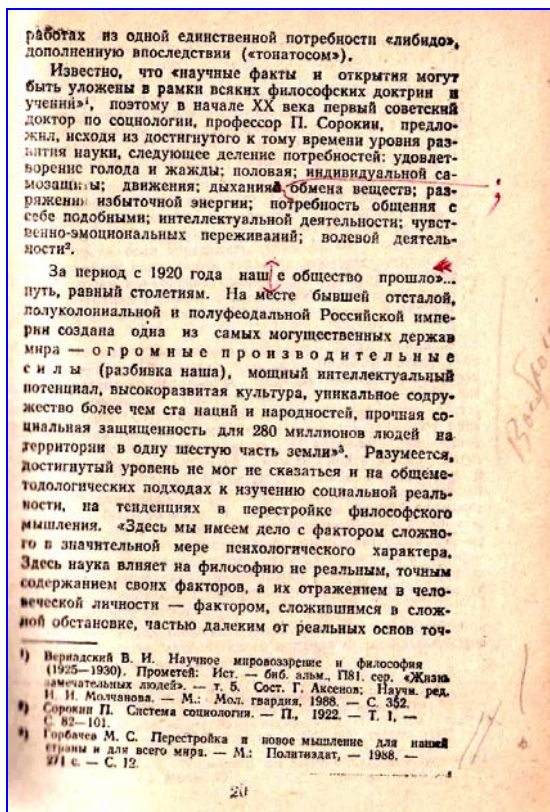
будь ласка, дві останні дисертації на звання доктора комерції І.З.Криховецького і В.В.Гребенюка, які розміщені на сторінках електронного журналу Інституту економіко-соціокультурних досліджень ім. Ольги В. Васильєвої-Католик (див. <http://iescr-catholic.ucoz.de>). Доречі, повний переклад на англійську мову дисертації В.В. Гребенюка «Концептульні засади соціально-орієнтованої економіки України (досвід методологічного аналізу розвитку малого підприємництва)» Ви знайдете на www.cic-wsc.org Дос-476. До підтримки талановитих науковців із України долучились і міжнародні громадські установи, а саме Громадський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання.

3.Перебудова свідомості була конче потрібна у Східній Європі.

Якось ми всі не згадуємо Лауреата Нобелівської Премії Миру, останнього Президента СРСР і останнього Генерального Секретаря Комуністичної Партії СРСР, Видатну Людину із Козачого Краю - «Кубані» Михайла Сергійовича Горбачова. Цікаво, що до цієї людини була застосована методика «обробки», як і до Віктора Андрійовича Ющенка.

З ліва - 1 коректура від 11 березня 1992 р., де є посилання на М.С.Горбачова, і надрукований варіант 16.03.1992 р. (з права) у Видавництві «Донбас»

Прошло де кілька тижнів, а вже технічний редактор у Видавництві «Донбас» Н.М.Карпенко посилання на Михайла Сергійовича Горбачова – «за період з 1920 р. наше суспільство пройшло «шлях, який дорівнює століттям. На місці колишньої відсталості, полу колоніальної і полу феодальної Російської імперії створена одна із самих могутніх держав Світу – велетенські виробничі потужності, могутній інтелектуальний потенціал, високо розвинута культура, унікальне співіснування більш ніж ста націй і народностей, незламна соціальна захищеність для 280 мільн. в людей на теренах в одну шосту частину землі» із його книги «Перебудова і нове мислення для нашої країни і для всього Світу» (М., 1988, с.12) дала команду замінити. Цей наказ прийшлося виконати (не дали б дозволу на друк), але зберегли коректуру, як доказ напруженої боротьби нового із старим, з тим, що не спроможне змінюватись на краще. Ніхто не має письмових розпоряджень, але є вказівка і не діють ніякі демократичні норми. Це ми також бачили і відчували всі роки праці Президента України В.А. Ющенка.

Як по команді, як воно саме і є, починають зневажати людину, яка тримала і продовжує тримати на собі величезний тягар відповідальності не тільки перед країною і своїм народом, а взагалі перед Людством (!). Комусь, і всім зрозуміло кому, бажано, щоб у свідомості громадян нічого не змінювалось, щоб вони отримували гроші не за працю, а за слухняність керівнику, яким би він не був самодуром. Принизити, розтоптати гідність Людини – це є головною метою підготовчого етапу для керівництва на всім пострадянському просторі. Саме проти такої практики завжди виступав Д-р Валерій Олександрович Васильєв і це запам'яталось фахівцям у Маріуполі.

Як написав проф. М.О.Дінченко: «О.В. Все нижче в книгу пам'яті про В.О!» - перший раз познайомився з В.О. на нараді у директора меткомбіната «І». Директор лаяв всіх, кричав, вимагав, принижував начальників підрозділів ... і тут

піднімається Васильєв В.О. і сміливо прямо в обличчя директорові: «Чому Ви так поведетеся ?

Адже їх працею об'єднуються колективи, а Ви не націлюєте людей, а кричите ... нічого не вирішуючи. Навіщо ми сюди прийшли ?» Всі замірили. «А ти хто такий ?» - запитує директор. І отримує відповідь - «Не ти, а Ви. Я начальник модельного цеху ... і в цеху багато проблем, які залежать від Вашого рішення сьогодні, а ми втрачаємо час на розгони.» Різко, але діловито. Цей випадок запам'ятався мені на все життя.» (М.О. Дінченко, 15.01.2009 р.).

Та перебудова свідомості, яку бажав розпочати і розпочав М.С.Горбачов, - не бажана багатьом силовим керівникам на Сході Європи. Їм потрібна слухняна і сіра, краще постійно шукаюча горілку, біомаса, яку можливо повести куди завгодно і на кого завгодно.

Але Світ змінюється. Як би того не бажали «навечно відсталі», але Світ змінюється. З'явилися особистості, які будують новий світогляд. Будують цей світогляд наперекір всім штучним патріотам Східної Європи, які тільки перед телекамерами готові йти на жертви для збереження єдності країни.

Велику позитивну перебудову розпочав у 80-ті роки ХХ століття Лауреат Нобелівської Премії Миру Михайло С. Горбачов і його монографія «Перебудова і нове мислення для нашої країни і для всього Світу» (М., 1988) зробили велику добру справу. На цю працю спіралися ті, хто дійсно хотів змін, а не очікував у кушах, що станеться зі Світом.

Таку ж перебудову у свідомості економістів започаткував і автор закону збереження праці, Д-р Валерій Васильєв ще у 1963 р. і не відступав, працюючи в самих складних умовах до 12.12.2006 р. в Маріуполі, Бердянську, Донецьку, Києві, Луцьку, Кіровограді, Сімферополі, Херсоні, Керчі, Іллічівську, Москві, Санкт-Петербурзі, Варшаві, Одесі, Хусті і др.

Таку ж перебудову у свідомості інтелектуалів, які не мали релігійної практики, але відрізнялись аналітичним розумом, започаткував професор Олег Андрійович Турецький (на фото його обличчя на фоні зоряного неба у книзі «Магія Життя або життя у паралельних світах» (Одеса, 2007)). Достатньо навести тільки одну фразу із цієї книги Олега Андрійовича: «З вище сказаного робимо висновок, що набори команд в ДНК, які регулюють наше життя, мають і біомагнітну природу. Але ці магнітні структури виконують духовні функції. Вони визначають духовні завдання! В середині цієї магнітної структури знаходяться не тільки біологічні, а і духовні, священні детермінанти. Це дійсно частка зоряних зернин, тому що в них закладені не тільки кармінні характеристики, а і магнітна інформація про місце народження людини відносно розташування планет Сонячної системи в час появи людини на світ.» (О.А.Турецький, с.84). І всім стає зрозумілим, чому ми в 2005 р. пропонували його кандидатуру Американському Біографічному Інституту (США) і в цьому ж році він став Людиною 2005 Року (АБІ).

Таку ж перебудову у свідомості демократичної спільноти Європи ведуть Видатні Європейці: Генеральний Директор Міжнародного Біографічного

Центру в Кембриджі Ніколс Лау (Велика Британія), Голова Громадянського Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання, Д-р Ернеста Гарсія (Іспанія), Президенти Германії, Франції, Італії, Іспанії, Англії, Президент Європейського Союзу і багато інших видатних особистостей.

Але в Східній Європі дуже складно здійснюється цей процес. Таке відчуття, що після кожного кроку уперед, потім роблять керівники два кроки назад. Це відчують всі, а сьогодні і кожну хвилину. В останні дні у прямому телевізійному ефірі пересічна українка щиро сказала, що все, що було завойоване Президентом України за роки незалежності - за декілька останніх місяців знищено і залишається українському народові тільки вишиванки, але і на них «міліція вже дивиться косо»...

4.Історична правда – єдиний методологічний стрижень, який веде до практично значущих результатів і коректним теоретичним висновкам.

Для конкретизації напрямів наукового пошуку доцільно звернути увагу на деякі історичні факти, які проливають яскраве світло на процеси в гуманітарній сфері Центральної Європи. Ці факти по новому пояснюють феномени, що збереглися в мовах, і динаміку запозичення і розвитку мов народів Центральної Європи.

Вкажемо основні моменти, на-нашу думку, які необхідні для розуміння генезису історичного процесу в центральній Європі.

По-перше, необхідно чітко усвідомити, що Ясперс дійсно мав рацію, коли наголошував на велике значення для сучасних націй і народів всіх історичних процесів, які відбулися на нашій землі починаючи з 5-6 сторіччя до Народження Христа. Історія боротьби Військового Ордена Козаків-Готів (визначення козацтва, дане Скальковським), яка продовжується і в XXI сторіччі, є яскравим підтвердженням висновків великого інтелектуала Європи Ясперса. Адже спадкоємність етичних орієнтирів очевидна навіть при ретроспективному знайомстві з історичними фактами.

Так в листі від 1.10.2009 р. Папі Римському Бенедикту XVI ми підкреслювали: «Але яка нескінченна мудрість великих європейських політиків в боротьбі Артемія Васильєва (Кумпана) і Петра Калнишевського з керівництвом Російської Імперії за збереження самотійної культури козацтва, високої духовності і внутрішньої свободи виявилася в 1757 р. і в 1775 р. !! Поки немає ні в Європі, ні в Америці, ні в Україні істориків, які б до кінця зрозуміли глибину політичного задуму і стратегічну комбінацію цих двох Видатних Європейських політиків XVIII сторіччя. Цей задум продовжує реалізовувати наша цивілізація і сьогодні. Немає давно у проявленому світі Петра Калнишевського, але працює і живе його нащадок Перший народний Президент України Віктор Андрійович Ющенко. Мало хто задує останнього Генерального писаря Запорізької Січі Артемія Васильєва (Кумпана), але самовіддано працював в Україні і боровся за розвиток науки (з 1963 р.) і збереження академічних установ в Приазов'ї (майже до 2007 р.) його нащадок Валерій Олександрович Васильєв. Але хіба тільки це, а всі вільні економічні зони і Єврорегіони, а багатопрофільні промислові групи (як ММК «ім. Ільча»), що зберегли аграрно-промисловий комплекс в трьох областях Приазов'я, - це все закладалося в 1757 р. Тоді Козаки-Готи вибрали і відрядили до Санкт-Петербурга депутатів Артемія Васильєва (Кумпана) і Петра Калнишевського, які повинні були дістати від Імператриці грамоту на козацьку вільність, а фактично документ на козацьку автономію, яку в 1757 р. підтвердив Стефан Баторій, в 1655 р. своїм Універсалом підтвердив Богдан-Зиновій Хмельницький, а в 1775 р. повинна була підтвердити і Російська Імперія. Що зробила Російська Імперія всі знають - знищила Запорізьку Січ. Але ... якось бездарно все відбулося. Війська Російської Імперії оточили Козаків-Готів в їх твердині на Хортиці, а практично всі Козаки-Готи пішли до Туреччини (5 тис. чол.), з

якою тільки що воювали і взяли над нею нібито перемогу (?!). Як так могло відбутися ? Коли переможені турки проявляли таку нескінченну терпимість і лояльність до переможців ? Мало того - Козаки-Готи служили навіть на Мальті !! Так кого ж перемогла Російська Імперія ?

Звичайно, як завжди, себе ! Геніальність Петра Калнишевського і Артемія Васильєва (Кумпана) полягала в тому, що вони, по-перше, зберегли життя тисяч Козаків-Готів, по-друге, повністю на міжнародній арені дискредитували Російську Імперію, а головне - зберегли культуру і незламне прагнення до незалежності у мільйонів українців ! Вони так «перемагали» турецькі війська, що ті були готові їх прийняти при втечі від російських військ (що і було реалізовано), які не приймали навіть активної участі у військових діях, але були зібрані для того, щоб покарати Запорізьку Січ за прагнення до автономії. Імперії потрібний був кривавий конфлікт, а його досягти не вдалось ! Звичайно, Петро Калнишевський за це заплатив 25 роками ув'язнення в Соловецькому Монастирі, а народ був вимушений вести пасивний опір, коли десятиліттями руйнували його господарський устрій, але повністю свого добитися так і не змогли (!).

Так, дійсно, як ми бачимо і в XXI столітті, не змогли перемогти народ ні за яких умов - адже народ був і залишається глибоко християнським. А злочинами християнський народ перемогти не можна ! Це ще римляни зрозуміли в боротьбі з Вірменією ! Чому ж Російська Імперія цього не розуміла, а сьогодні і Російська Федерація цього не розуміє?»

Але яку таку стародавню традицію відстоювали Козаки-Готи ? Чому всі їх землі в грамотах відзначались, як стародавні ?

Головне - добре сьогодні зрозуміємо роль козаків у боротьбі за збереження найдавнішої німецької держави в Європі (що носила спочатку назву Готія, потім Германаріха, а потім Запорізька Січ), дух якої ще жив у Козаках-Готах Азовського Війська, а потім і у всіх станицях Кубані, куди переселили основну частину Козаків-Готів в 1865-66 роках. Цей дух не зломив голодомори і під Маріуполем розділений на два протилежні табори народ (козаки-Готи) в 1942 р. не захотів стріляти в братів по крові, не пішли на братовбивство, а розіграли бій на шаблях. Дзвін шабел був чутний на 20 км. від місця поєдинку, але не пролилась кров (!). Історія воєн не знає нічого подібного. Яка реальна життєва мудрість великого європейського народу в цьому історичному факті (!).

Відмічені факти не вивчаються поки ні в школах, ні в університетах України, а тим більше у Російській Федерації.

Але вони красномовні і примушують нас всіх пригадати про 200 метрів барельєфів на Траяновій Колоні в Римі (повністю збереглася), де не тільки похований сам Імператор Траян, а на якій відображена боротьба Риму з Гетто-Дакією (стародавньою Україною) ще в 1 сторіччі. Всім зрозуміло, що без складного господарського життя і розвиненої мови держава і народ існувати не могли.

рекомендувати виконати пошукові роботи витоків українських економічних термінів в

Нетерплячий читач буде нудьгувати і постійно ставити запитання – ну і що з того ? Навіщо мені ця далека героїчна історія, коли мене будуть за неї притискати «традиційні старші брати», яким вона не подобається ?

Якщо Ви бажаєте розвитку, а не вештатися поміж цивілізаційних потоків в розвинутих країнах. То Вам потрібні реальні, правдиві знання про історичне минуле, щоб скоріше засвоїти культурні здобутки сусідів, розвинути їх і включитися самім у цивілізаційні процеси.

Головним напрямком культурного співробітництва завжди було засвоєння мов сусідів і інтенсифікатором цього процесу повинна стати історична правда. Сьогодні необхідно казати про виняткову старовинність української мови, на яку потім позитивно вплинули мовні конструкції німецької мови. Чому ми говоримо позитивно ? А тому, що німецькі воїни були запрошені керівниками Гетто-Дакків для боротьби з Римом, коли дійсно вже не було можливостей повернути захоплені Римом землі (відразу після Траяна Римляни хотіли піти з «Траянкової Дакії», але утрималися). Для стародавньої України це було не завоювання з боку німецького народу, а сумісна визвольна боротьба проти Риму. Тому і сприйняття

культури
німецького
народу
повинне
було
позитивним
і взаємні
запозиченн
я повинні
були
відрізнати
я легкістю.

Ра
ніше ми
вже писали,
що можна

Мал. 49.
Декебаль з Траянкової
колоні в Римі

готський мові, твори на якій збереглися без змін. Чому, швидше за все, стародавні германці - Готи взяли ці терміни? А тому, що їх господарське життя у той час було набагато бідніше і практично були відсутні міські професії, а Гетто-Дакки створили цілу мережу своїх міських поселень. Непряме підтвердження цієї гіпотези ми знайдемо в очевидному запозиченні стародавніми германцями найважливішого інтелектуально-духовного терміну, як для 2-го так і для 21-го століття - термін позначає Творця - Бога, а саме «Гот». Так, Гетти називали Творця і з пошани також і свого короля, але стародавні германці надали таку значну послугу, що весь німецький народ був названий Готами (Богами). Так в історії ця назва і залишилась і проіснує до кінця всієї нашої недосконалою, але в чомусь виключно справедливою, цивілізацією. Виходячи з цих уточнень - стає зрозуміло, що цінності Істинності і Добра, які властиві німецьким метаєтносу, були спочатку властиві і українському метаєтносу, що глибоко споріднює ці два історичних метаєтноси.

Також, є сенс звернути увагу на такі широко відомі дані: «Безперечно лише те, що **українська мова** є однією із найдавніших індоєвропейських мов. Про це свідчить і наявність архаїчної лексики, і деякі фонетичні і морфологічні риси, які збережені українською мовою впродовж століть. Старовину української мови доводили ряд вітчизняних і закордонних вчених: Павло Шафарік, Михайло Красуський, Олексій Шахматов, Агатангел Кримський та інші. Ще в 1879 році польський вчений-лінгвіст Михайло Красуський в своїй праці «Старовина української мови» стверджував, що українська мова не тільки старіше до кінця всієї нашої недосконалою, але і від санскриту, грецького, латинського і інших арійських мов. Археологічні знахідки свідчать наявність письмових знаків на глиняному посуді, прясельцях, зброї і тому подібне ще до трипільського періоду.»

Запозичення з Української/Гетто-Дакської мови багатьох понять і слів німецькими переселенцями - Готами (так їх називали Гетто-Дакки), а потім їх використання практично всіма народами Європи - не викликає сумніву. До речі, Прокіп Кесарійський, що знаходився у військах Велізарія (Bellisario) під час його походів проти Готів і що особисто відвідав всі ці народи, визнає, що всі вони однієї нації, мають одне ім'я і говорять на одній мові, по його вимові, на **готській** (вид.мoe - O.B.-M.).

Ймовірно, значну частину понять ця мова запозичувала їх Гетто-Дакської/української. **Це дозволило їх зберегти і створити на їх основі цілий словник спеціальних технічних термінів, які стали сьогодні інтернаціональними.**

От Вам і орієнтир для прискорення вивчення іноземних європейських мов молодими людьми із Східної Європи, насамперед із України.

5. Втрати від некваліфікованого і упередженого втручання у систему підготовки кадрів вищої кваліфікації - невинуваті збитки.

У Національному Музеї Львова 8 серпня 2007 г зусиллями голови цивільного об'єднання «Християнська Україна» Мирослава Дангилко був проведений Круглий стіл «Місія християнина-громадянина у формуванні Української держави», на якому прийшли Герой України, академік Української академії мистецтв, Президент Українського національного комітету Міжнародної Ради музеїв ЮНЕСКО Борис Возницький, Проректор Українського Католицького Університету Мирослав Марінович, Директор Львівського відділення Інституту української історіографії і джерелознавства НАН України, професор, д.и.н. Ярослав Дашкевич, заслужений художник України, лауреат Національної премії ім. Т.Г.Шевченка, головний редактор газети «Мета» про. Іван Галімурка, представник управління Автокефальної Православної Церкви о. Стефан Горбодін, капелан Львівської виправної колонії №48 о. Ігор Царь, Головний режисер Драматичного театру ім. М. Занковецької, народний артист України, лауреат Національної премії ім. Т.Г.Шевченка Федір Стригун, Керівник Львівського Представництва ім. В.В.Леонтьєва Азовського відділення Академії ЕНІПД, доктор філософських наук, доцент кафедри філософії і політології ЛНАВМ Олег Огірко, зав. кафедрою економіки і підприємництва Карпатського Інституту підприємництва Університету «України», зам. голови Цивільного Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання, д.е.н. Олександр Васильєв-Мюллер, член Папської Академії Життя, президент Асоціації лікарів-католиків Іван Луц, політолог Анатолій Романюк директор Лапаєвської школи Роксана Оранюк, доцент Юрій Юраш, відповідальний в справах молоді Моршинського деканату Стрийської єпархії УГКЦ о. Ігор Гилепський, науковець Сергій Зверев і багато інших зацікавлених людей.

164

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

01135, м. Київ, проспект Перемоги, 10 тел. (044) 486 2442, факс (044) 236 1049, ministry@mon.gov.ua

Від 30.12.05 № 1/11-4496
На № _____ від _____

Васильєву О.О.
вул.Довженка, 9 в
гуртожиток №8, к.519
м. Одеса
65058

Шановний Олександр Валерійовичу!

Дякуємо за надіслані матеріали з історії християнства в Україні. Надана інформація буде урахована при розробленні факультативних курсів з етики віри та релігійнознавства відповідно до наказу МОН України від 26.07.05 р. № 437 "Про вивчення у навчальних закладах факультативних курсів з етики віри та релігійнознавства".

З повагою,
Заступник міністра

В.О.Григоров

Командєв О.О.
425-01-80

Нам всім тоді запам'ятався виступ Пана Мирослава Маріновича, який 10 років просидів у в'язниці, а зараз є проректором Українського Католицького Університету. Він запитав присутніх: «Як так могло вийти так, що така висока корупція на релігійній Галичині?». Він сказав, що корупція дійшла і до католицького університету. Університет підготував багато випускників, але немає на них з приходів попиту. Але кому вигідно гальмувати розвиток духовності в Україні? Останнє запитання на всі часи ... для Східної Європи, хоча в МОН України є вже позитивні зміни (див. лист).

А відповідь на нього дуже проста (зверніть увагу на цей звіт):

10

Необхідно просто з'ясувати, хто дав команду знущатись з діяльності викладачів і студентів в Одеській філії Університету «Україна» в 2006 р. (підпалюючи інформацію на інформаційній дошці) і все стане зрозуміло. Ті ж самі сили це роблять по всій Україні. З ними боротьба не проста, але безперечно дасть позитивні наслідки, тому що люди, які це виконують, і які наказують це виконувати, не тільки дуже слабкі, а і дуже невпевнені у своєму майбутньому, якого в них і не має.

Треба тільки принципово ставити питання про необхідність плідно працювати для людей, а не постійно їм зашкоджувати.

Не має зараз таких геополітичних комбінацій, які можуть виправдити зрив захисту кандидатської дисертації, яка вже пройшла обговорення і за її захист здійснена оплата (Наказ РАДС на основі заяви В.П.Сітковського від 18 травня 1995 р. за п/п №101 «Про дозвіл захисту кандидатської дисертації в ДР К-151.04.05 кафедри теорії і практики державного регулювання ринкової економіки»); які можуть виправдити знищення інноваційної наукової академічного підрозділу в промисловому центрі України;

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Відділ з питань звернень громадян
01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5

09-0135.09.08-08.10 20.08.2010 р

гр. Васильєв Олександр Валерійович
Івано-Франківська обл., 76000
м. Івано-Франківськ, поштова скринька 228,

Шановний Олександр Валерійовичу!

Повідомляємо, що Ваше звернення, яке надійшло з Секретаріату Голови Верховної Ради України, 20.08.2010 за № 09-0135.09.08/10-08.10 надіслано на розгляд Прокуратури Одеської області та Міністерству освіти і науки України з проханням повідомити Вас про прийняте рішення.

З повагою
Головний консультант Ціпотан П.О.

Ціпотан П.О., 255-43-09.

м.Маріуполі»; Рішення вченої ради ІЕПД НАН України від 24 березня 1997р. за № 27).

Ці втручання робились таким чином, щоб не можливо було знайти тих, хто надавав розпорядження. Вони завжди виправдовувались глибинними державними інтересами, але справді були наслідками особистих амбіцій кількох науковців, вірніше, особистостей, які випадково зайняли наукові посади і які тримались на них тільки завдяки відсутності особистої думки і за рахунок традицій не змінювати без нагальної необхідності стан речей в академічних і університетських установах.

Реальна боротьба за гроші з держбюджету, за особисті гроші в теперешній час і в майбутньому ... Це призвело і призводить до дуже великих збитків, як матеріальних, так і моральних.

6. Ерозія моральних цінностей і наша протидія їй –

«Сім чудес Одеси».

Ідея програми народилася в 2004 р. при підготовці статті «Три дати народження Східної столиці Європи: Ордессос' (У1 ст. до Хр.)- Хаджибей/ Джинестра (XIV ст.)- Одеса (1794 р.)», а її реалізація в Одесі почата в жовтні 2005 р. Цікаві відгуки студентів Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова і Одеської філії Відкритого Міжнародного Університету Розвитку Людини «Україна», що відвідали чотири об'єкти програми.

Чудо І. Церква Різдва Пресвятої Богородиці (с.Усатово, XIX століття).

Відроджена протоієреєм Василем Костянтиновичем Мултихом (Отець Василь), що врятував в Маріуполі в 1943 р. під час пожежі Свято-преображенського собору мощі Святого Ігнатія, останнього 24-го митрополита Готії і Кафи, місце зберігача престолу Вселенського Патріарха в Криму. До речі, в 1992 р. за ініціативою Василя Костянтиновича почався процес підготовки до прославлення митрополита Ігнатія, яке відбулося в Маріуполі в 1998 р. У виданні «Україна в 3-ем тисячолітті» (ХТО є ХТО) про настоятеля Церкви Різдва Пресвятої Богородиці, протоієрея

Одесский филиал международного открытого университета развития человека «Украина»
Азовское отделение Академии экономических наук и предпринимательской деятельности
Научный студенческий СЕМИНАР
«Вклад молодежи Одессы и Львова в интеграцию Украины с Европейским Союзом: основные положения и обоснование НОВОГО ПОДХОДА во Второму Докладу Римскому Клубу о «революции эффективности» – митоджеле четирьез 6 января 2006 г. (ул.Говорова 4, Одесса)
Всем подписавшимся реальному международному сотрудничеству и интеграции Украины с Европейским Союзом – Посвящается
Мы прекрасно понимаем, что 2006 г. обоснованно объявлен «Годом села в Украине». Особенно, если вспомнить слова Кеннеди: «Когда сельское хозяйство расширяет, то расширяет также и все искусство. Если сельское хозяйство начинает изобретать, то вместе с ним погибает всякая деятельность хозяйственная на море и на земле». Новые идеи и подходы жизненно необходимы украинскому обществу, поэтому нам целесообразно обсуждать все новое и прогрессивное, что имеет место в экономике Украины или что может быть с успехом использовано в образовании и в науке. В монографии, ПОСВЯЩЕННОЙ ПОЛЬСКОМУ НАРОДУ «Анализ экономической и технической базы аграрно-промышленного комплекса в Польше и в Украине в плане их развития в рыночных условиях на 2002-2003 гг. и в перспективе до 2010 года» (Варшава-Чикаго, 2001) предлагалось разработать комплексную программу по развитию в Украине и в Польше «Сообщества совместного использования сельскохозяйственных машин на 2002-2003 гг. и на период до 2010 г.». Там же обосновывалось, что данная программа является одним из способов ускорения интенсификации труда в аграрно-индустриальных этно-социальных слоях Украины и Польши, позволяя за счет накопленного научного потенциала ученых Республ.Польши ускорить интеграционные процессы в Украине. В ней должны были найти отражение не только современные организационные аспекты эффективной эксплуатации мощной высокопроизводительной техники, но и возрождение традиций ответственного отношения к мировому достоянию – Земле. Со всеми этими новациями сегодня знакомится студент Одесского филиала международного открытого университета развития человека «Украина» и студенты высших учебных заведений Львова, где работают члены Представительства им. В.В.Понтия Азовского отделения Академии ЭН и ПД, стремясь самостоятельно обосновать свои инновационные предложения и обосновать, а также реализовать методологическую установку Амори Ловина и Хунтера Лобаса о четырехкратном повышении эффективности всех организационно-технических нововведений.
На проведенном семинаре были сделаны следующие доклады, авторы которых представляли на Грамоты Университета «Украина»
1. Опыт организации деятельности «Ford» в США
Докл. Студента 4-го курса МЭО А.А. Бакман
2. Франчайзинг как взаимовыгодная форма сотрудничества
Докл. Студент 4-го курса МЭО А.А. Байко

які можуть обілити не надання на протязі п'яти років довідки відносно праці в філії університету (див. лист з Апарату Верховної Ради України за № 09-0135.09.08-08.10 від 20.08.2010 р.); які роблять допустимим порушення бюджетного і адміністративного права (Постанова Бюро Відділення економіки НАН України від 3.09.1997 р. протокол № 7 на підставі листа ІЕПД НАН України від 20.08.1997 р. за № 299/498 «Про зміни у складі Ученої ради ІЕПД НАН України»; Наказ №17 від 24.10.1997 р. ІЕПД НАН України «Про відміну Наказу від 6 березня 1996 р. за № 21-л «Про створення секції вченої ради в

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ВІДДІЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ АН УКРАЇНИ
220001, МСП – Київ-90,
Володимирська вул., 54
Тел.: 221-65-24, 224-77-16, 224-78-16

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ОТДЕЛЕНИЕ ЭКОНОМИКИ АН УКРАИНЫ
220001, ГСП – Киев-90,
Владимирская ул., 54
Тел.: 221-65-24, 224-77-16, 224-78-16

5.03.96 № 226/16

На № _____ от _____

Директору-организатору
Маріупольского отделения
Института экономико-право-
вых исследований НАН Украи-
ны, доктору экономических
наук, профессору
А.В.Васильеву
Глубокоуважаемый Александр Валерьевич!
В Отделении экономики НАН Украины рассмотрели Ваше
письмо от 06.02.96 г. № 018 с просьбой открыть бюджетное
финансирование под новую тематику. Президиум НАН Украины
резко сокращает бюджетное финансирование в связи с отсутствием
средств. И выделить Вам бюджетное финансирование не может.
С уважением
Академик-секретарь
Отделения экономики
НАН Украины
академик НАН Украины

И.И. Лукинов

Василя Мултиха сказано: «У 1999 р. по благословенню митрополита Одеського і Ізмаїла Агафангела отець Василь передав частину святих мощів Св. Ігнатія в Успенський печерний монастир, який в Бахчисараї. Заснував медаль ім. Св. Ігнатія, Митрополита Готії і Кафи. Цієї нагороди удостоїли видатних вчених, політиків, керівників, священнослужителів як в Україні, так і в Росії, Польщі, Франції, Іспанії, США і інших країн світу. За заслуги перед церквою отець Василь нагороджений орденами Князя Володимира 2-ою і 3-ей ступені, Преподобного Сергія Радонежського 3-ей ступені, Нестора Летописця і багатьма іншими нагородами.»

Зустріч в Церкві Рождества Пресвятої Богородиці з Василем Костянтиновичем Мултихом студентів ОНУ ім. І.І Мечникова 25.03.2005 р. залишила в них глибокий слід (див. Documents 119-136 WWW.CIC-WSC.ORG).

Найглибше і важливіше враження залишилося у молоді (див. Documents 121, 125 WWW.CIC-WSC.ORG), а головне – почали виконувати рішення про відродження служби в Монастирі Святого Георгія в Маріуполі (лист Держкомітету 14.01.2005 р.).

**Чудо II. Лютеранська Кірха Святого Павла
побудована Шейрембрантом у 1897 р.**

Екскурсія і лекція проведена керівником відновлювальних робіт Юрієм Петровичем Шеффером 27.10.2005 р. з 14-00 до 16-30. Будівля Кірхи прийнята на баланс Лютеранською общиною в 1997 р. Одесу будували іспанці, німці, італійці, французи - вся Європа. «Але німецька колонія не була значною за чисельністю» - говорить Юрій Петрович. Але прийшли німецькі колоністи з сучасною технологією обробки землі. Так, «якщо на Україні обробляли землю на биках і сохою, яка землю тільки різала «по поверхні», то німецькі колоністи застосували упряжку коней цугом, що підвищувало швидкість обробки землі в 2 рази, оскільки швидкість коней була в три рази вище, ніж у волів. Вони також застосували трьохкорпусний плуг, а це ще в три рази збільшувало продуктивність. В результаті виходило достатньо багато товарного зерна.» - такий видатний внесок зробили колоністи, на думку Юрія Петровича. З Одеси везли до Європи пшеницю, а до Одеси - гранітні камені для мостових як баласт для досягнення остійності порожніх судів. Гарним гранітом ... були вимощені вічні вулиці Одеси (!). Ця Європейська ВІСНІСТЬ про багато що говорить і сьогодні (!). Проте, більшість німецьких колоній були не в самій Одесі, а по долинах річок. Одна з яких в перекладі з турецького іменується «Вовче лігво» і недалеко від Одеси. У Царя в кінці XIX століття вирвалося, що «наша Європа не гірша, ніж Європа на Заході» (все за своєю «міркою» і незрозуміло до чого і для кого така амбітність). А які жертви понесли колоністи! Ніхто про це не писав, але факти вражають. Так є відомості, що з 160 переселенців тих, що дійшли до Одеси зиму пережило тільки 7, а одна з групи 100 чоловік переселенців що вийшли з Германію дошли до Одеси тільки 2 людини і так далі і тому подібне. Цікаво, що ідиш це один з діалектів німецького, оскільки євреї рухаючись через Європу засвоїли цю мову (їх шлях був через Іспанію до Німеччини, а потім - до Польщі). Тому Вони торгували в Одесі переважно продукцією вироблюваною німцями колоністами в селах під Одесою, що і зумовило їх великий вплив на життя Одеси того часу. Взагалі Одеса в XIX століття була містом, яке розвивалося швидше за всі міста Світу (дійсно «центр світу»). До речі, в Германії завдяки Лютеру вдалося виробити спільну мову і в 1871 р. подолати роздробленість. А вже до Лютера посади в Церкві купувалися, і не було ніякого усвідомлення священного писання, а ідея доктора богослів'я Лютера була на рідкість проста і прийнятна - потрібно для народу викласти текст Біблії зрозумілою для людей мовою і це дозволить добитися усвідомленого розуміння священного писання. Переклад Біблії Лютером є і сьогодні найкращим. Тридцятирічна війна протестантів з католиками завдяки скандинавам закінчилася компромісом. І лютерани відстояли «право на життя». У Європі, як і в Одесі, терпимість стала стрижнем мирного співіснування. Тому і склався унікальний і витриманий характер одесита схожий на європейський, що дуже стало в нагоді в ці сімдесят років «інтелектуально-духовного укачування». Вважається офіційною датою початку існування лютеранської общини 1803 р., коли на прохання Дюка де Рішельє Імператор дозволив запросити лютеранського священика - пастора, у якого територія опинилася навіть більше, ніж багато держав Європи (Молдавія, Крим, сучасна Одеська область і так далі). У 1827 році за проектом архітектора Бофо була побудована перша лютеранська Кірха. Але її архітектура була достатньо проста і лише портик з колонами представляв архітектурний інтерес.

А в 1897 р. вже була освячена Кірха Святого Павла, побудована за два роки Шейрембрантом (дуже стислі терміни

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

65026, Україна, м. Одеса, вул. Дворянська, 2. Тел. (0482) 23-32-54

27.10.2005 № 09-01-937

на № _____ від _____

Кірха Святого Павла
Руководителю восстановительных работ
Ю.П.Шефферу

Уважаемый Юрий Петрович!

Руководство Одесского Национального Университета им.И.И.Мечникова выражает Вам искреннюю благодарность за поддержку в реализации культурологической программы «Семь Чудес Одессы» для молодежи по разделу «основы христианской этики», в который единым комплектом ученые включили Кирху Св.Павла и Евангельскую Пресвитерианскую Церковь.

Ваша лекция и экскурсия 27.10.2005г. (с 14⁰⁰ до 16³⁰), прочитанная студентам МЭО ИИПО ОНУ им.И.И.Мечникова, дала возможность им оценить тот огромный переворот в мировосприятии, которое совершили Лютер в европейской духовной культуре, а также роль немецких переселенцев в истории самого бурно развивающегося в XIXв. города Мира-Одессы (Джинестры, Ордессость).

Конечно, молодежь сама будет выбирать тот или иной путь духовного роста, но непростая и красивая история архитектурного шедевра Шорн-Бранта-Кирхи Св.Павла (1897г.) навсегда останется в их памяти.

С искренним уважением и благодарностью,

Проректор В.С.Игнатенко

!). Він будовав на тому, що існує і одночасно розширював і укріплював старий фундамент, зв'язуючи фундамент в моноліт бетонними стрижнями, - це рідкісний, якщо не єдиний в містобудівній практиці миру, прецедент споруда культових будівель. Навіть центри в самій дзвіниці по ярусах зміщені, оскільки при зведенні кожного з них відбувалося осідання будівлі в ту або іншу сторону, а Шейрембрант відразу ж проводив новий будівельний розрахунок, забезпечуючи вирівнювання всієї конструкції, що будується (знахідка Ю.П.Шеффера). Для зняття навантаження із стрічкового фундаменту по всьому периметру Кірхи Шейрембрант використовував контрофорси і навіть на рівні фундаменту застосовував багато не видимих новацій для перерозподілу навантаження на велику площу. Він застосовував кладку стен з пісковіку, але з рядами з якісної цеглини, що забезпечило їх міцність навіть в XXI столітті за відсутності захисту від опадів. Але що вражає - в гранично стислі терміни з дотримань всіх містобудівних норм (!) Кірха Святого Павла була побудована! Це вдалося завдяки інженерному генієві головного архітектора Одеси Шейрембранта (14 років був на цій посаді). А вартість споруди будівлі в стилі англо- германської готики виявилася набагато дешевшою, ніж зведення аналогічних споруд в Європі. Взагалі в Одесі в ті роки будували дешевше, ніж передбачали кошториси (!). Сьогодні нам навіть не зрозуміло, як це могло відбуватися. Але це дозволяло будувати додатково шедеври, як наприклад Інститут хімії і фізики ОНУ ім. І.І. Мечникова побудували на засоби, отримані від економії кошторису при будівництві будівель університету, де сьогодні розташований Одеський Медичний Університет (!). І це фізики в ОНУ ім. І.І. Мечникова пам'ятають! Так, у той час в Одесі будували і прагнули створювати куточки знаменитих міст Європи - Марселя, Парижа і тому подібне. Для Кірхи Святого Павла її «бурхлива»

історія по чиемусь злому наміру після освячення тільки починалася. У морських лоціях раптом виявилось, що Одеса позначалася лютеранським хрестом (!)

Як таке могло відбутися ? І раптом виявилось, що лютеранський хрест над Кірхою Святого Павла з моря видно раніше, ніж православний хрест Собору, оскільки він на декілька метрів вище, ніж хрест над раніше побудованою дзвіницею православного собору. Як таке могло відбутися, адже висота Кірхи від підстави до хреста всього лише 47 метрів ? А дуже просто - Кірха розташована на найвищому місці міста, що зумовило такий «духовно-політичний» прецедент, коли всілякі твердження і узгодження не змогли перешкодити піднятися лютеранському хресту над всім містом (!). Довелося розбирати православну дзвіницю і надбудовувати ще один ярус, а також міняти конструкцію шатра даху (подовживши і додавши їй бочко подібність у підставі) - все «для піднесення православного хреста над лютеранським» (?!). Тільки після цього статус-кво було відновлено, але негативна пам'ять про це залишилася. І це не анекдот, а дійсно правда, яку можна побачити на фотографіях. І її, звичайно, «деякі» не забули ! А детектив «Кірха» фактично тільки «отримав зав'язку». По-перше, після перемоги рад всі цінності були реквізовані і навіть Біблія в срібному окладі, як і весь посуд для хрещення.

По-друге, останнього пастора заарештували в 1937 році і через шість років розстріляли. Все відбувається по якомусь плану, так вчора в Одесі був пароплав з Німеччини і дочка цього останнього пастора все-таки дочекалася Юрія Петровича і вони обмінялися адресами, що сподіваються дозволить Юрієві Петровичеві отримати документи в архіві СБУ, оскільки необхідна згода родичів на допуск до особистих документів. По-третє, в самій будівлі був спортивний зал, а у вівтарній частині душові і туалети. Тимчасове підведення води забезпечило попадання води під фундамент, що спричинило осідання і подальші тріщини самої будівлі. До речі, було навіть рішення про знос Кірхи і лише втручання пані Фурцевої зупинило це варварство і не почали далі реалізовувати рішення про будівництво гуртожитку замість Кірхи. Але ідея знищення не загинула - Кірху в 1973 р. хотіли навіть висадити і був проект вибухових робіт. Але як говорить Юрій Петрович - «втрутився комсомол і молодь призначала зустрічі навколо Кірхи і не дала здійснити її вибух». Але Кірху передали на баланс місцевих рад і постаралися «відремонтувати». І з 9 на 10 травня 1976 р. відбувся спалах і Кірха палала, як факел, оскільки в ній опинилися відкриті бочки з фарбою, а у вікно «випадково» влетіла ракета. Юрій Петрович згадує, що «полум'я було на

декілька метрів вище за дзвіницю з температурою 3500 градусів». Ось скільки пари було в самій будівлі. Рятуюла Кірху вісім пожежних машин. А у пресі до 18 травня не було навіть інформаційного повідомлення про пожежу, а тільки 18 травня в «Вечірці» з'явилася коротенька замітка.

І четверте, на цьому події не кінчилися, а був створений фонд порятунку Кірхи. У фонді зібрали 90 тисяч рублів, у той час це близько 100 тисяч доларів. І на цю суму були створені конструкції, що зв'язали стіни Кірхи, не дозволяючи їм впасти, але не оберігаючи від руйнування (!). Навіть Жванецький дав два добродійні концерти для цього фонду. Сьогодні відновлення вступає в третю фазу, коли допомагатимуть з Німеччини !! Ми сфотографувалися і щиро хочемо припинення «боротьби з Кірхою, що незаконно піднеслася при своєму освященні». Досить воювати з будівлею Шейнмембрана!

Ознайомтесь, будь ласка, з позитивною оцінкою керівництва ОНУ ім. І.І. Мечникова від 24.11.2005 р. №09-04-937, а саме: **«Ваша лекція і екскурсія (з 14-00 до 16-00), яку Ви зробили студентам МЕО ІІПО ОНУ ім. І.І. Мечникова, дала можливість їм оцінити той величезний переворот в світосприйманні, який зробив Лютер в європейській духовній культурі, а також роль німецьких переселенців в історії що найбухливішого розвивається з XIX століття в міста Світу - Одесі (Джінестра, Ордессос').»**

Щира подяка від студентів МЕО ІІПО ОНУ ім. І.І. Мечникова, передана Ю.П.Шефферу (див. фото).

Чудо III. Євангельська Пресвітеріанська Церква (вул. Пастера, 62).

Екскурсія і лекція проведені Пастером Валерієм Петровичем Бабиніним і співробітником Євангелійської Пресвітеріанської Церкви 7.11.2005 р. Красива гра органу (!) - спасибі Валерію Петровичеві ! Позитивна оцінка керівництва ОНУ ім. І.І. Мечникова від 24.11.2005 р. №09-04-936.

«Керівництво Одеського Національного університету ім. І.І. Мечникова виражає Вам і Вашим співробітникам щирі подяку за підтримку в реалізації культурологічної програми «Сім Чудес Одеси» для молоді по розділу «основи християнської етики», в якій єдиним комплексом вчені включили Кірху Св. Павла і Євангельську Пресвітеріанську Церкву. Ваша лекція 07.11.2005 р., прочитана студентам МЕО ІІПО ОНУ ім. І.І. Мечникова, розширила розуміння ними значення реформації на сучасному світі, основи якого

2396

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

63026, Україна, м. Одеса, вул. Дворянська, 2. Тел. (0482) 23-52-54

№ 11. 2005 № 08-01-936

на № _____ від _____

Пастору Євангельской
Пресвітеріанской Церкви
В.П.Бабинину

65026, г.Одесса, ул.Пастера, 62

Уважаемый Валерий Петрович!

Руководство Одесского Национального университета им.И.И.Мечникова выражает Вам и Вашим сотрудникам искреннюю благодарность за поддержку в реализации культурологической программы «Семь Чудес Одессы» для молодежи по разделу «основы христианской этики», в который единым комплексом ученые включили Кирху Св.Павла и Евангельскую Пресвітеріанскую Церковь.

Ваша лекция 07.11.2005г., прочитанная студентам ИЗО ИІПО ОНУ им.И.И.Мечникова, расширила понимание ими значения реформации в современном мире, основы которого в свете Кальвинизма Вы очень доступно изложили. Конечно, молодежь сама будет выбирать тот или иной путь духовного роста, но, по-видимому, на концерты органной музыки они будут уже ходить намного чаще.

С уважением и благодарностью,

Проректор В.С.Игнатенко

в світлі Кальвінізму Ви дуже доступно виклали. Звичайно, молодь сама вибиратиме той або інший шлях духовного зростання, але, мабуть, на концерти органної музики вони вже ходитимуть набагато частіше.»

«Євангельська Пресвітеріанська Церква, вул. Пастера, 62. м. Одеса
Хотілося б подякувати за теплий прийом і за повноту і інтерес викладу релігійної концепції не тільки просвітіран, але і інших релігій. Завдяки Вам я усвідомила важливість духовного багатства і винесла для себе: скільки б шляхів не було, Бог один. Спасибі велике за органну музику. Це прекрасно. В.А. 7.11.2005»

«Євангельська Пресвітеріанська Церква, вул. Пастера, 62. 07.11.05.
Завдяки цій лекції я отримав для себе нову інформацію щодо релігії, розділення віри на різні напрями. Мені дуже сподобалася органна музика, що прозвучала в церкві. Спасибі велике за представлену інформацію. А.Д.»

«Євангельська Пресвітеріанська Церква, вул. Пастера, 62. Хочу сказати Вам Велике спасибі ! за прочитану лекцію і за знання які вона мені принесла. За приємну зустріч, атмосферу. За те, що з Вашою допомогою вперше почула музику органу. Д.А. 7.11. 2005 р.»

«Євангельська Пресвітеріанська Церква, вул. Пастера, 62. Завдяки Пастеру я зуміла відчувати трепетне відношення до віри. І зрозуміла, що важлива суть, істина релігії, а не зовнішня оболонка церкви. Величезне спасибі за прочитану лекцію про історію формування віри. Так само, я б хотіла виразити подяку за прослуховування органної музики. М.Б. 7.11. 05.»

Чудо IV. Музей рідкісної книги і лекційна аудиторія Богатського ОНУ ім. І.І.Мечникова.

Екскурсії проведені 7.11. 2005 р. і 14.11.2005 р. і лекція 18.11.2005 р. з «фінансового менеджменту» для студентів 5 курсу МЕО проф. О.В. Васильєва.

Відкривається експозиція ІНКУНАБУЛОЮ Андрія Йогана, 1476 р. «Про дерева кровного споріднення, близькості, а також спорідність духовну». І далі переважно німецькі видання до 1594 р., коли Іван Федоров видав Острожську Біблію (?!), але чи дійсні 77 перекладачів працювало або такий же фантом, як і з битвою на Куліковому полі ?!

«Зав. Бібліотекою Подрезової. Не чекала дізнатися, що Одеса НАСТІЛЬКИ багата і повна історії. Ніколи не думала, що наше місто, більш того, наш Університет володіє таким великим збори великої літератури 07.11.05»

«Зав. Бібліотекою Подрезової.
Мені дуже сподобалася лекція, що прослуховувала, в бібліотеці. На мене справили величезне враження побачені мною книги і інформація, отримана про них. Спасибі велике за прочитану лекцію. А.Д.»

«Зав. Бібліотекою Подрезової Виражаємо подяку за прочитану лекцію про стародавні книги. Завдяки лекції підвищився інтелектуальний і культурний потенціал.»

«Зав. Бібліотекою Подрезової. Спасибі Вам за прочитану лекцію. Було дуже цікаво побачити такі рідкісні екземпляри книг, а так само прослуховувати їх історію. Спасибі за отримані знання. Д.А. 7.11.2005 р.»

Фотографії в лекційній аудиторії ім. Богатського назавжди залишаться кращою пам'яттю про Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова для його випускників.

Чудо V. Хаджібєєвські Сходи Джинестри.

Звана поки «Потьомкінською», вона завершується Пам'ятником Дюку де-Рішельє, поставленим ... Починається маршрут від Пасажу (арх. Влодек) і Миського Саду, подарунка рідного брата засновника Одеси Йосипа де-Рібаса жителям найсхіднішого європейського культурного центру - Одеси, а далі йдемо по Дерibasівській мимо відомого Стільця Ільфа і Петрова, Пам'ятника сидячому Утесову і Пам'ятника Уточкіну, проходимо їх ... і зліва відкривається Оперний театр, побудований за проектом Шарля Гарн'є, як і знаменита Національна Академія в Парижі, де Шарлю Гарн'є встановлений Пам'ятник. Минувши Оперний театр ми спускаємося мимо згорілого Морського музею до мерії, проходимо Пам'ятник О.С. Ганнібал фон Шеберх Пушкіну і по французькому бульвару йдемо до Пам'ятника Дюку де-Рішельє, біля підніжжя якого починаються «Хаджібєєвські сходи», що налічують всього 200 сходинок. У Одесі ХІІІ столітті сходи були дерев'яними і спускалися прямо до води. Ймовірно, ніхто краще за Олександра Дерібаса не описав емоції людей, що проводжали, а також і тих, що відпливали від цієї пристані, особливо, коли пушкінська «золота молодь» проводжала красунь до Турції або Європи. Так от сьогодні дуже небагато студентів відмітили, що зліва від «Хаджібєєвської сходів» ще збереглися стіни

Хаджібеєвської фортеці, а справа - навіть зберігся Грот. Ми стали не спостережливі, скануємо дійсність без осмислення і відчуттів, а так - для інформації. Не живемо, а роботизуємося, а шкода.

Дуже цікаво, як самі студенти дали опис цього маршруту:

1. «Стілець, міський сад, Утесов, Оперний, Пушкін, Пушка на думській, Дім моряків, Дюк»;
2. «Йдемо мимо Пам'ятника Воронцову, виходимо на Дербасівську, йдемо мимо стільця, міського саду, телефонної будки, Пам'ятника Пушкіну, апельсину, стоб із напрямками до міст побратимів, дерево, готель Лондонський, фаніне подвір'я біля оперного театру, Потьомкінську вулицю»;
3. «Проходимо дім Книги, мимо кафе літній сад, мимо бутиків та магазинів, мимо клоунів, мимо перетину гречеської - книжного ринку, мимо пасажу, мимо колишнього магазину «Золотий ключик», центрального гостроному, мимо кас аерофлоту, мимо брачного агентства, загсу, мимо міської ради, пушки, мимо скам'янок на приморському бульварі, скверу, Дюк - остання зупинка»

А як цікаво молодь назвала цей маршрут: «Царська тропа», «Південна Пальмира», «Одеські етюди», «Одеса у бронзі».

Чудо VI. Одеський Літературний музей.

Музей побудований архітектором Бофо (маєток молодшої дочки графа Щ. Потоцького, що вийшла заміж за Нарішкіна). Екскурсії проведені Інною Михайлівною Кашеєвою і Ларисою Павлівною Колесніченко 18.01.2006 р. (з 12-30 до 15-30).

У 1820-22 рр. Палац належав графові Потоцькому, в 1823 р. - сім'ї Нарішкіних, а з 1889 р. - Маразлі, який викупив будівлю для створення публічного одеського музею, відкривши його в 1899 р. У ній налічувалося 10000 експонатів з Х в. по ХУІІІ ст. і нового часу з ХУІІІ ст. (багато картин відправлено до Москви). Відкривають експозицію картини братів Никітінних, козак «Мамай», Цар Олексій Михайлович. Величезне полотно Левіцького «Катерина» (1835-1822 рр.) {Levitsky}.

А далі картини Гроста (Groot G.Kh.), німецького художника 1740 р., а також картини Боровиковського «С.Л.Лощкарева» і портрет «Павла 1» 1811 р. Вражають полотно Чернетцова (Chernetsov N.G., 1806-1879 рр.) «Palestine» (1835 р.), а також полотно, що запам'ятовується, «Воскресіння дочки Іаїра» (1871 р.) Макарова (Makarov, 1842-1884 рр.). Не можна пройти мимо картин Сорокіна (P.S. Sorokin, 1836-1886 рр.) «Геркулес і Ліхас» («Hercules and Lixas»), а також «фантазії» в картині П.М. Шамшина (P.M. Shamshin, 1811-1895 рр.) «Петро 1 на Лакті» («Peter 1 in Lakhti», 1844 р.). Звичайно, в Одесі не могло не бути картин Айвазовського, який написав Пушкіна, що був в Криму в 1823-24 (але пам'ять підвела художника і на картині стоїть дата 1827г.) «Пушкін в Криму у Гурзуфській скелі» (1880 р.). Виключно талановита робота, щось мені в ній нагадує мало відому в Східній Європі картину Великого художника Арменії І.К. Айвазовського «Ной спускається з гори Арабат», написану через дев'ять років в 1889 г. У експозиції представлені картини Верещагіна, Н. Ге (N.Ge), а також офорти Т.Г.Шевченко, що дбайливо охороняються від сонячного світла. І ось ми потрапляємо в зал, що зберігся в своєму найрозкішнішому вигляді, в якому паркет складений килимом з 26 сортів дерева (вражаючи, як це змогло зберегтися!), а із стелі звисає вишукана фарфорова люстра. Тому в цій обстановці і Бог Любові і Амури сприймається, як необхідне доповнення до інтер'єру і твоїх думок.

З неприхованим інтересом відзначаєш, що мистецтво, як і освіта інтернаціональні для дійсно культурних націй. Адже під час Другої Світової Війни при окупації Одеси румунськими військами були відкриті і Одеський Університет (дізнався про це від члена німецької делегації на 140-літті ОНУ ім. І.І.Мечникова, який навіть мав довідку про навчання в університеті при румунах) і публічний одеський музей (!!), з яким ми сьогодні знайомимося. Спасибі гідві!

Від картин Шишкіна переходиш до «Портрета Шевцова» (1876 р.), який встиг написати Репін на шляху з Одеси до Неаполя. А далі проходиш мимо картин Святославського (1899 р.), Врубеля, Серова і зупиняєшся перед «Ballad the Urals» (1897 р.) Васнецова А.М. А далі Ковалів М.Д «Портрет О.Н. Руссова» (1900 р.), знаменитого колекціонера (зібрання з 8 тис. одиниць), на мою думку, справжнього Гота - явно німецький тип особи. Але не тільки картини, а і скульптури Едуардса (B.V. Eduards, 1860-1924 рр.) «Consolation» (1865 р.) і Marble (1896) «Втіха». Важко пройти мимо картини Ладіженського «Хаджібей» (1899) і Кузнецова «Зняття форми» (1893), коли щиро заздриш, хоч би на мить, художникові ... Але найцікавіше чекає нас вгорі, коли ми підходимо до картини правнука рідного брата засновника Одеси «Олександра Дербаса», що сидить в кріслі і спокійно дивиться на нас мудрими і декілька сумними очима. Художник Волокидін П.Г. (Volokidin P.G., 1877-1936 рр.) чудово передав глибину думки і настрої вест-готського літописця Одеси (потомственого аристократа Європи). Мені здалося, що всі ми це відчули. Попросив студентів прочитати настільну книгу одесита «Стара Одеса: Історичні нариси і Спогади» Олександра ДЕРБАСА (1913). * * * На цьому Лариса Павлівна Колесніченко завершила свою екскурсію і передала нас Інні Михайлівні Кашеєвій. І ми починаємо наш спуск вниз до «Мудрої Сови».

04.01.2006
№ 09-01-93

Директору Одесского
Литературного музея
Липтуге Т.И.

Уважаемая Татьяна Ивановна!

Руководство Одесского Национального Университета им.И.И.Мечникова выражает Вам искреннюю благодарность за поддержку в реализации культурологической программы «Семь Чудес Одессы» для молодежи по разделу «Защитники Труда и Веры: Рыцари ДУХОВНОСТИ» в который единым комплексом ученые включили Одесский Литературный Музей.

Экскурсии, проведенные Инной Михайловной Кашеевой и Ларисой Павловной Колесниченко 18.01.2006г. (с 12³⁰ до 15³⁰) и две лекции, прочитанные студентам МЭО ИИПО ОНУ им.И.И.Мечникова, оставили неизгладимый след (см. отзывы в приложении) и дали возможность оценить вклад Потоцких, Нарышкиных, Воронцовых и Маразли, а также Бофо, Левицкого, Грата, Боровиковского, Чернетцова, Сорокина, Шамшина, Айвазовского, Пушкина, Тараса Григорьевича Шевченко, Шишкіна, Врубеля, Репина, Васнецова, Кузнецова, Эдуардса в культуру столицы Юга Украины (Готии - Орлессоса/ Джинестры) - Одессы.

Посещение Николаем Первым 6 сентября 1837г. и Александром Вторым 28 сентября 1853г. этого величественного имения и Грота с «Мудрой Совой» продолжила молодежь Одессы 18 января 2006г., восстанавливая традицию защиты Труда и Веры (см. Герб «Любич» на фронте Литературного Музея), возрождая культурные традиции древнейшего государства Европы.

С искренним уважением и благодарностью,

Проректор В.С.Игнатенко

Але в грот потрапляємо не відразу, а зупиняємося перед двома пам'ятними дошками. На одній відмічено, що Імператор Микола 1 ошасливив Одеське суспільство своїми відвідинами 6 вересня 1837 р., а на другій - що Імператор Олександр Другий був в цій будівлі на балу 28 вересня 1853 р. Цікавий час пережила Одеса в ХІХ ст., коли граф Потоцький, ймовірно, наймогутніший магнат того часу в Речіпосполитой-Польщі знайомиться в 1819 р. на балу з 34-річною гречанкою Софією, що встигла побувати і в гаремі і практично двічі заміжній (пані Віт з 1791 р.) і на особистій аудієнції з Катериною Другою (ставши після цього професійною шпигункою). І володар практично цілої особистої європейської держави (Рівно/Рувно у нього було 1000-м маєтком, якому він і назву дав Рувно/Рівно) не встояв, хоча поляки вдають, що до цих пір не можуть йому забути «зради Сейму». Адже він, занурившись в сімейне життя і нібито забув про все і, звичайно,

трішки про всі польські конституції (!). До речі, унікальна книга 50-х років - гордість польської демократичної традиції і перших європейських «конституцій» - до 2000 р. лежала в Бібліотеці Польської Академії наук у Варшаві ніким не розрізаною, не вже, в XIX ст. все було абсолютно інакше і питання Сейму і Конституції хвилювали кожного хуторянина? Але граф Потоцький, як спадковий аристократ Європи королівських кровей і видатний політик, набагато був розумніший за всіх своїх голосно кричущих сучасників і, поза сумнівом, «ідеологізованих багатовекторних істориків», а також революціонерів з «Солідарності» XX століття. Так, в ім'я любові багато що можна зробити, а швидше за все, «любов'ю» виявилось можливим красиво прикрити блискучу геополітичну комбінацію (останнє ймовірніше!), давши шанс дуже багатьом вихідцям з Польщі непогано влаштуватися у всій Україні і, зокрема, в Новоросії (Чернявським, Полянським і ін.). Де в створеному в Одесі «едемі» на Ланжероновській можна було відчувати себе настільки комфортно, що навіть в Санкт-Петербурзі не знайшлося б більш вписаної в природу і в європейське культурне середовище будівлі. Та і не тільки будівлі, а і всіх підземних комунікацій, найголовніші з яких сходяться в гроті у «Мудрої Сови» під танцювальним залом і картинними галереями дочки графа Потоцького. З цього грота можна і сьогодні, пройшовши по катакомбах, що добре збереглися, під Одесою, потрапити найкоротшим шляхом до морського побережжя, у Воронцовській Палац, в Оперний театр і тому подібне. Але як блискуче граф Потоцький зумів використовувати статус Імператорської Шпигунки своєї дружини Софії! Який прекрасний Палац і Парк йому вдалося створити в Умані (охранка ж не ставитиме підніжки своїй інформаторші, що діє, адже засновникові Одеси де-Рібасу так і не дали зберегти жодного маєтку - «послуга вже надана нічого не вартує»), свідомо передаючи нам через десятиліття естафету поклоніння дійсним культурним цінностям (!).

Ця Велика Людина думала тоді і про Польщу, і про Україну в складних умовах підводних течій за диригування Миром в Санкт-Петербурзі, Костантінополі, Лондоні, Парижі, Мадриді, Відні і вже у Вашингтоні. Як блискучі проекти йому тоді вдалися! Вони і сьогодні в повну силу працюють! Як працюють! Багато було подій в Одесі, багато було балів, літературних вечорів, спектаклів і великого мистецтва опери, що постарався Семен Воронцов якось зберегти в «Товаристві витончених мистецтв» (з 1865р.). Відень, Париж і Одеса - практично тоді були на одній лінії культури! Юревічі, Олеся і Софія Потоцькі, Пушкін, що знав їх, захоплювався представницями роду захисників «Праці і Віри» королівських кровей, про що без зайвих пояснень говорить герб «Любич» (об'єднуючий більше 350 знатних пологів Європи) на фронтоні сучасного Літературного Музею, але про який забули практично всі історики в Одесі (вражає, але це факт! - ніхто не знає і не може пояснити цей герб). Як і ми всі забули про західно-європейський куточок на другому міському кладовищі, де склеп з гербом «Любич» і всі латинські написи на надгробках (Добровольського і ін.), що збереглися, виглядають також строго і благородно в XXI ст., як і в XIX ст. І сьогодні питання не в демонстрації паперів, що пожовтіли від часу і дивом збереглися, зі всілякими гербами, підписами і друком, а в усвідомленні особистої причетності до всіх позитивних акцій на Землі, а головне - персональної відповідальності за все на цій планеті, абсолютно за все що відбувалося, відбувається і відбуватиметься! Дійсно настав час збирати камені» (Біблія).

«Асташова Алла. Молодь зараз дуже рідко відвідує музеї і театри. Спасибі вам за екскурсію. Була дуже цікава і пізнавальна. Більше всього мені сподобалася розповідь про історію Одеси і про будівлю музею, особливо про господарів будинку. ad_vredina@mail.ru»

«Чайченко Марина. Від екскурсії залишилися дуже хороші враження. Екскурсоводи зуміли зацікавити слухача і піднести екскурсію в цікавій формі. Є бажання піти ще і подивитися все докладніше. Велике спасибі. Ambrig@rambler.ru»

«Лихач Вікторія. Від екскурсії залишилися самі кращі враження. Екскурсоводи розповіли не тільки про картинну галерею, вони зуміли дуже наочно розповісти про історію Одеси і історію музею. Кожного разу в цьому музею черпаєш щось нове. У наш час дуже важко зацікавити молодь і змусити її хотіти наблизитися до історії і культури, і навіть якщо є бажання, то найчастіше не знаходиться вільного часу. Тому, величезна подяка організаторові за надану можливість. sestrunishka@mail.ru Поштова адреса: Ліхач В.С., вул. Ак. Королева 118, кв.39. м. Одеса-89, 65089»

«Пінтеліна Марина Я дуже вдячна вам за проведену екскурсію. Було дуже цікаво і пізнавально дізнатися історію про своє місто, про письменників цього міста. Екскурсоводи досить відповідально підійшли до свого завдання, розповідаючи нам про картинну галерею і пов'язуючи це з історією. На даний момент молодь дуже рідко буває в таких місцях, тому Велике вам спасибі за це! Scorpion_girl@mail.ru»

«Ярошенко Ганна Велике вам спасибі за проведену екскурсію. У цей музей я потрапила вперше і враження залишилися найкращі. Історія Одеси була розказана екскурсоводами так, що

тепер я можу переказати її своїм друзям і знаю куди поїхати на екскурсію своїх іногородніх знайомих. Велике вам спасибі!
vilena_j@rambler.ru»

«Кондогеорги Ким. Після відвідин музею в моїй душі залишився слід про цю подію. Оскільки від частини я художня натура багато картин допомогли мені підкреслити деякі важливі аспекти в моїй свідомості, на які я раніше мало звертав увагу. Сучасне суспільство в даний час, з величезним розвитком телебачення і комп'ютерних технологій, забуває про прекрасні мистецтва, які розвивалися декілька тисячоліть. А оскільки нові покоління мало приділяють уваги мистецтву

(театральному, художньому і літературному), воно вмирає, а суспільство все більше і більше деградує. Величезне Вам СПАСИБІ Олександр Валерійович, за те що намагається відродити в нас прагнення до прекрасного ! E-mail: kimka84@mail.ru Адреса: Одеська обл., р. Теплодар, вул. Енергетиків 85, кв. 50 Індекс: 65490»

«Університет «Україна» Директорові Одеського Літературного музею Ліптуге Т.І.

Шановна Тетяна Іванівна!

Студент одеської філії ВМУРозЛ «Україна» Жваво Олександр Олександрович виражає вам щирю подяку за підтримку в реалізації культурологічної програми «Сім Чудес Одеси» для молоді. Екскурсії, проведені Кашевої Інною Михайлівною і Колесниковою Ларисою Павлівною 18.01.2006 з 12-30 до 15-30 в Одеському художньому Музеї імені Морозлі справили на мене велике враження і надали багато корисної інформації. Завдяки даним екскурсіям я дізнався багато нового з історії розвитку міста моєї Одеси мами, я корінний одесит і дуже цікавлюся історією міста, Південної Пальміри і хворію за нього. Особливо була цікавою і торкнулась душі екскурсія в грот до катакомб. Ця екскурсія справила на мене незабутнє враження і я знаходячись під землею пізнав багато відчуттів раніше невідомих мені. З вдячністю Студент IV-курса Жваво Олександр Олександрович .»

«Полозенко Катерина Володимирівна IV курс. Міжнародний університет розвитку людини «Україна» Шановна Тетяна Іванівна! Хочу виразити вам свою подяку за підтримку екскурсії в музей ім. Маразлі. Особливу увагу я звернула на картини Айвазовського, Шишкіна. А також мені дуже сподобався сам палац Нарішкіних, історія їх життя. Для себе я дізналася багато пізнавальної і цікавої інформації.

З щирою подякою

Від С.В. Полозенко »

«Університет Україна 4 курс. Шановна Тетяна Іванівна. Щиро дякую Вам за надану можливість доторкнутися до історії, в її прекрасному прояві - шедеврам образотворчого мистецтва.»

«Університет «Україна» IV курс Мірошників Сергій.

Шановна Тетяна Іванівна !

Велике спасибі вам за нову інформацію отриману з лекцій проведених в Літературному музеї. З цих лекцій я виніс гордість за наше місто, а також історію його розвитку.»

«Університет «Україна» IV курс

Шановна Тетяна Іванівна. Життя сучасного студента важке і одноманітне. Такі ось екскурсії поживили студентів і стимулюють їх впокорювати нові вершини, примушують з подвоєною силою гризти грані науки (або усядисущий ракушняк (?!)). Спасибі адміністрації музею і Вам особисто за проведення цієї екскурсії. У Вас працюють чудові екскурсоводи (на жаль не запам'ятав імен). Особливо добре проводила жінка, яка показала грот. Не всі можуть подивитися картини великих художників, адже ними захоплювалося вже декілька поколінь, спасибі Вам за це. Хочу Вас попросити частіше водити спраглих студентів в чудовий грот, завдяки цьому вони можуть запам'ятати, не для всіх цікаву екскурсію, картини. Ось! Вдячний студент, Артем.»

Тому дуже органічно сприймається позитивна оцінка керівництва ОНУ ім. І.І. Мечникова від 7.02.2006 р. №09-01-93, а саме: «Керівництво Одеського Національного Університету ім. І.І. Мечникова виражаємо Вам щирю подяку за підтримку в реалізації культурологічної програм «Сім Чудес Одеси» для молоді по розділу «Захисники Праці і Віри: Лицарі ДУХОВНОСТІ» в який єдиним комплексом учені включили Одеський Літературний Музей. Екскурсії, проведені Інною Михайлівною Кашевої і Ларисою Павлівною Колесніченко 18.01.2006 р. (з 12-30 до 15-30) і дві лекції, прочитані студентам МЕО ІІПО ОНУ ім. І.І. Мечникова, залишили незгладимий слід (див. відгуки і додатки) і далечінь можливість оцінити внесок Потоцьких, Нарішкіних, Воронцових і Маразлі, а також Бофо, Львівського, Грата, Боровіковського, Чернетцова, Сорокіна, Шамшина, Айвазовського, Пушкіна, Тараса Григоровича Шевченка, Шишкіна, Врубеля, Рєпіна, Васнецова, Кузнецова, Едуардса в культуру столиці Півдня України (Готії - Ордессоса/ Джинестри) - Одеси. Відвідини Миколою Першим 6 вересня 1837 р. і Олександром Другим 28 вересня 1853г. цього величного маєтку і Грота з «Мудрою Совою» продовжила молодь Одеси 18 січня 2006р., відновлюючи традицію Праці і Віри (див. Герб «Любич» на фронті Літературного Музею), відроджуючи культурні традиції старовинної держави Європи.»

Чудо VII. Філатовський музей в Одеській клініці очних хвороб ім. Філатова і будиночка-дачі Філатова

Відтворені чудовою одеситкою, магістром культурології Н.Б. Коваленко (див. інформацію в електронному журналі Цивільного Міжнародного Комітету www.cic-wsc.org Document 120-200). Студенти, що відвідали його, відзначали цікавий характер всіх експозицій, особливо віршів Філатова, які практично всім подобаються. А Президент-голова Азовського відділення Академії ЕН і ПД, академік АЕН України Валерій Олександрович Васильєв попросив тексти трьох віршів для публікації в Бюлетені АВ АЕНПД. До речі, він пригадав і те, що професор Філатов був великим товаришем професора Добровольського, ректора Одеського політехнічного інституту в 50-і роки, третього знаменитого в світі «детальщика» (після Крафта і Тимошенко), - обидва щиро віруючих і виключно порядних чоловіків, яких корінні одесити часто бачили разом, коли вони обговорювали тільки ним близькі питання.

5.03.2006р.

Одеса - Хаджибей/Джинестра- Ордессос'

* * *

Всі в Україні та за її межами могли бачити ці відгуки керівництва Одеського Національного Університету ім. І.І.Мечникова і щирі слова подяки студентів ОНУ ім. І.І. Мечникова і Одеської філії Університету «Україна» всім хто організовував цю програму на електронній сторінці <http://uuodessa.org.ua> , ще 30.08.2006р., але потім ця електронна сторінка, яку створили студенти Одеської філії Університету «Україна» перестала існувати, а шкода (!).

7. Повернення в Християнський Світ – спільна канонізація п'яти Видатних Християн в Ватикані 11.10.2009 р.

СВЯТІ

ЗИГМУНТ ЩЕНСНИ ФЕЛІНСЬКІ, ФРАНЦИСК КОЛЛ ГУТАРТ,

ДЖОЗЕФ ДЕ ВЕСТЕР, БАРОН РАФАЕЛЬ АРНАІЗ, ДЖОАННА
ЮГАН

МОЛІТЬ БОГА ЗА НАС !

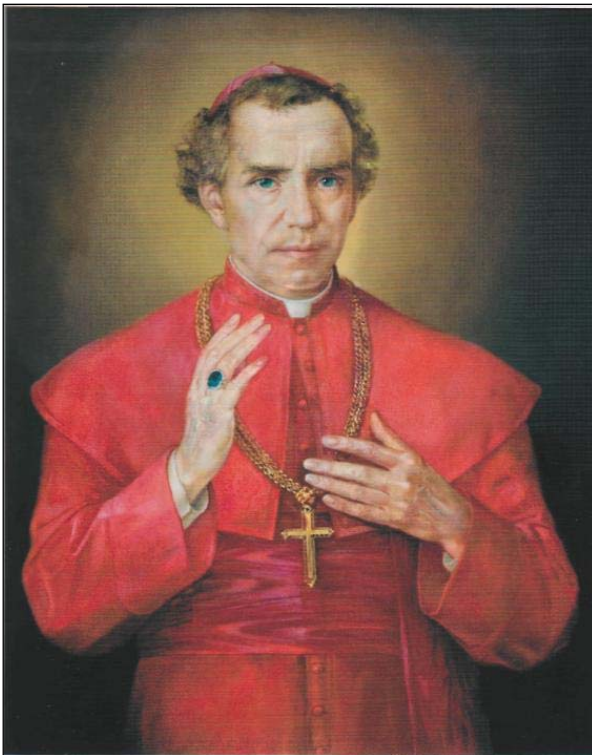
ВЕСЬ ХРИСТІЯНСЬКИЙ СВІТ 11 ЖОВТНЯ 2009 РОКУ У СОБОРІ СВЯТОГО ПЕТРА У РИМІ КАНОНІЗУВАВ П'ЯТЬОХ ЩИРИХ ХРИСТІЯН, ЯКІ ПРОСЛАВИЛИ ГОСПОДА СВОЇМ ЖИТТЯМ НА ЗЕМЛІ І ВСЕ СВОЄ ЖИТТЯ ПРИСВЯТИЛИ СПАСІННЮ ЛЮДСТВА.

ЦЮ УРОЧИСТУ ПОДІЮ

РОЗПОЧАВ У 10-ТІЙ ГОДИНІ У СОБОРІ СВЯТОГО ПЕТРА РИМСЬКИЙ ПАПА БЕНЕДИКТ ХУІ, ЯКА ПРОДОВЖУВАЛАСЬ БІЛЬШЕ ТРЬОХ ГОДИН. НЕ БУЛО ВІЛЬНОГО МІСЦЯ НА ПЛОЩІ ПЕРЕД СОБОРОМ СВЯТОГО ПЕТРА У РИМІ. ЗДАВАЛОСЬ, ЩО ВЕСЬ ХРИСТІЯНСЬКИЙ СВІТ БУВ НА ЦІЙ ПЛОЩІ. ВСЕ БУЛО СВЯТКОВО І У ВСІХ ЛЮДЕЙ БУВ ДІЙСНО СВЯТКОВИЙ НАСТРІЙ. ПО ХУСТКАМ І ЗОБРАЖЕННЮ НА СОРОЧКАХ МОЖНО БУЛО ВІДРАЗУ ВПІЗНАТИ ПРИХИЛЬНИКІВ ТОЇ ВИДАТНОЇ ОСОБИСТОСТІ, ЯКУ КАНОНІЗУЮТЬ. НАВКОЛО БУЛИ СТЯГИ, ПЛАКАТИ, ТРАНСПОРАНТИ, ЯКІ ТРИМАЛИ ВІРУЮЧІ ІЗ

ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ, ІЗ ОСТРОВА БАЛІ, ІЗ АФРИКИ, ІЗ ІСПАНІЇ, ІЗ НІМЕЧЧИНИ, ІЗ АВСТРІЇ, ІЗ ФРАНЦІЇ, ІЗ ІНДІЇ, ІЗ НІДЕРЛАНДІВ, ІЗ БЕЛЬГІЇ, ІЗ ПОЛЬЩІ – ЗІ ВСЬОГО СВІТУ, ДЕ ІСНУЮТЬ ХРИСТІЯНСЬКІ СПІЛЬНОТИ, ДЕ ЛЮДИ МАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ ЧИТАТИ ЄВАНГЕЛІЄ І РОЗУМІТИ СЛОВО БОЖЕ.

МЕНІ ДУЖЕ СПОДОБАЛОСЬ ВІДНОШЕННЯ ПОЛЯКІВ ДО ЦІЄЇ ПОДІЇ, НА ЯКІЙ КАНОНІЗУВАЛИ НАШОГО СПІЛЬНОГО ІЗ ПОЛЯКАМИ ВИДАТНОГО БОРЦЯ ЗА ВІРУ ХРИСТОВУ В УКРАЇНІ/ГЕТЬМАНЩИНІ-ГОТІЇ І ПОЛЬЩІ. МАЙЖЕ ЧЕТВЕРТА ЧАСТИНА ПЛОЩІ ПЕРЕД СОБОРОМ СВЯТОГО ПЕТРА БУЛА У ХУСТКАХ ІЗ ЗОБРАЖЕННЯМ АБП. ФЕЛІНСЬКІ (ЦЕ ЦІЛЕСПРЯМОВАНО ПРИЇХАЛИ ПОЛЯКИ САМЕ НА ЦЮ ПОДІЮ У ДУХОВНОМУ ЖИТТІ СВІТУ), А У САМОМУ СОБОРІ НЕПОДАЛЕКУ ВІД САМОГО ОЛТАРЯ ВСЯ ПЛОЩА НА ЧОТИРЬОХ ВЕЛЕТЕНСЬКИХ ЕКРАНАХ БАЧИЛА ДУЖЕ СХВИЛЬОВАНОГО І ПІДНЕСЕНОГО ПАНА КАЧИНСЬКОГО... ЩО МОЖНА СКАЗАТИ – ДІЙСНО НАРОД ПОЛЬЩІ НАПОЛЕГЛИВО І ЩИРО ПРАЦЮЄ НА РОЗБУДОВУ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ СУЧАСНОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ !

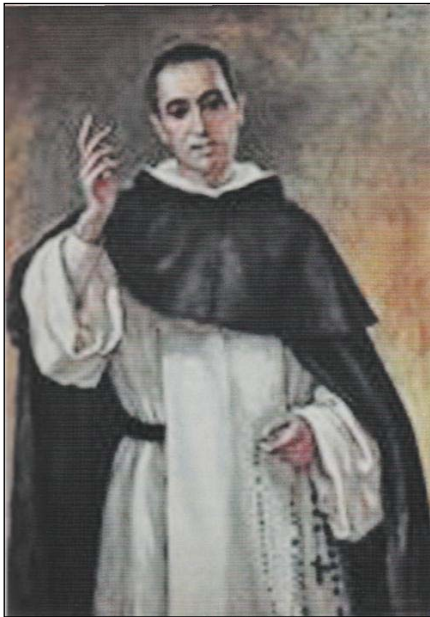

НАШ СПІЛЬНИЙ ІЗ ПОЛЬСЬКИМ НАРОДОМ ДУШПАСТИРЬ НАРОДИВСЯ 1 ЛИСТОПАДА 1822 РОКУ В ВОЮТИНІ БІЛЯ ЛУЦЬКА, НА ВОЛИНІ В БАГАТОДІТНІЙ РОДИНІ ГЕРАРДА І ЄВИ ВЕНДОРФ. ЗИГМУНТ ЩЕНСНИ ФЕЛІНСЬКІ - СИН СИБІРСЬКОЇ ВИГНАНКИ, ДРУГ ОЛЮІША СЛОВАЦЬКОГО (ВЕЛИКОГО ПОЛЬСЬКОГО ПОЕТА) - СТУДІЮВАВ В МОСКВІ І ПАРИЖІ, ПРАГНУЧИ ПРИСВЯТИТИ СЕБЕ БОГУ, ВСТУПИВ ДО

ZYGMUNT SZCZESNY FELINSKI (1822-1895)

ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ В ЖИТОМИРІ (1851); БУВ ВИСВЯЧЕНИЙ НА СВЯЩЕНИКА В ПЕТЕРБУРГУ (1855). ЯК ДУХОВНИЙ ОТЕЦЬ І ПРОФЕСОР АКАДЕМІЇ ЗАСНУВАВ ПРИТУЛОК ДЛЯ СИРИТ І ВБОГИХ, А ТАКОЖ ЗГРОМАДЖЕННЯ ЗАКОННЕ СЕСТЕР РОДИНИ МАРІЇ (1857). ЦІКАВО, ЩО ЗГРОМАДЖЕННЯ ЗАКОННЕ СЕСТЕР РОДИНИ МАРІЇ, ІЗ МАЛОГО ЗЕРНЯТКА ЗАКЛАДЕНОГО КС. ФЕЛІНСЬКІ У ПЕТЕРБУРЗІ (1857) РОЗРОСЛОСЯ У ВЕЛИКУ РОДИНУ, СЕСТЕР ПРАЦЮЮЧИХ У ПОЛЬЩІ, БРАЗИЛІЇ, ІТАЛІЇ, В БІЛОРУСІЇ, УКРАЇНІ, В РОСІЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ І В КАЗАХСТАНІ. АБП. ФЕЛІНСЬКІ ПОМЕР 17 ВЕРЕСНЯ 1895 РОКУ В КРАКОВІ ЯК СВЯТИЙ. ПРО АБП. ФЕЛІНСЬКІ НАПИСАНО – «ДУЖЕ ВЕЛИКЕ СЕРЦЕ»; ЗОСТАВИВ ПО СОБІ КОРОЛІВСЬКИЙ СПАДОК – «ЕДНІСТЬ, РОЗУМІННЯ І ВЕЛИКУ МИЛІСТЬ СЕРЕД ЛЮДЕЙ». ЙОГО ТІЛО ПІСЛЯ УРОЧИСТОГО ПОХОВАННЯ У КРАКОВІ ПРОТЯГОМ 25 РОКІВ СПОЧИВАЛО НА ЦВІНТАРІ В ДЗВІНЯЦІ, ОТОЧЕНЕ ПОШАНОЮ ПОЛЯКІВ І УКРАЇНЦІВ. ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ПОЛЬЩА СТАЛА НЕЗАЛЕЖНОЮ ЙОГО БУЛО ЗАБРАНО ДО ВАРШАВИ (1920 Р.) І З 1921 РОКУ ЗНАХОДИТЬСЯ В КАФЕДРІ СВ. ЯНА В ВАРШАВІ. СПРАВУ БЕАТИФІКАЦІЇ РОЗПОЧАВ КАРДИНАЛ СТЕФАН ВИШИНСЬКИЙ, ПРИМАС ПОЛЬСЬКИЙ, В 1965 Р. В ВАРШАВІ; ПОДАЛЬША ПРАЦЯ ПРОДОВЖУВАЛАСЯ У 1984 Р. У РИМІ. СВЯТИЙ

Отець Іван Павло II беатифікував його 18 серпня 2002 року в Кракові.

І цей великий шлях всесвітнього визнання видатної особистості, як Святого Християнського Світу - 11 жовтня 2009 року завершував Бенедикт ХУІ, якого бажав бачити своїм наступником Святий Отець Іван Павло Другий (!). Яка Велика і незламна традиція розумного служіння прогресу людства в розбудові інтелектуально-духовних цінностей !

За другу Видатну особистість молились теж всі присутні, але особисто мабуть латиноамериканці і віруючі із Іспанії (безумовно і мій щирий товариш Др. Ернесто Гарсія), бо ФРАНЦИСК КОЛЛ ГУТАРТ народився у Голбрейн, в єпархії Вік і провінції Герона (Іспанія) 18-го травня 1812 р.

FRANCISCO COLL Y GUITART (1812-1875)

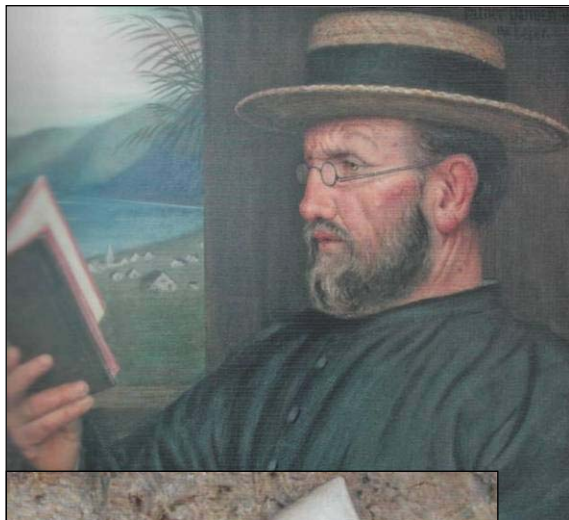
Від початку свого служіння він прийняв завдання, які вийшли далеко за межі строго обмеженої посади. Завзяття, яке він проявляв, зберегло його від інерції буденності (exclastration). Він взяв участь від самого початку в (*Hernadad Apostolica*) Апостольському Братерстві, просунутий Ентоні Марі Кларетом (Claret), він проповідував духовні вправи і популярні місії. У 1848 він отримав звання *Апостольського Місіонера*. Різні Прелати звернулися до нього, щоб він міг здійснювати місіонерське проповідування, які надавали мир у ті часи частих громадянських воєн. Його ім'я стало широко відомим і таким, що шанується всюди в різних частинах Каталонії.

Були постійні запити на його Євангелістські проповідування, що стимулювали віру серед Людей у Бога і повернення до релігійної практики тих, хто впав морально. Він зробив особливо велике використання чоток, які він поширював серед людей в селах і містах за допомогою оновленого братерства, встановлюючи «Вічні Чотки». В цьому тисячі персон взяли

участь, і інструктуючи вірних, щоб надати їм можливість плідно замислюватись на його містеріях. З цією ж метою, він видав буклети під назвою "Красива Роза" і "Сходи Бога", які пройшли через різні видання, кожен з численністю друкувався, тому що він поширював їх у великих кількостях протягом місій, які він надав. Він проповідував протягом великого Поста щороку, також як і за місяці травня і жовтня, коли вшановується Свята Марія, у важливих центрах населення: Барселоні, Леріді (Lerida), Вік (Vic), Героні (Gerona), Солсані (Solsona), Манресі (Manresa), Ігуаладі (Igualada), Тремплі (Trempr), Аграмунті (Agramunt), Балагарі (Balaguer) ... Святий Отець Іван Павло II беатифікував його 29-го квітня 1979 р.

А Християнський Світ канонізував його, як Святого - 11 жовтня 2009 року на урочистій церемонії під проводом Папи Римського Бенедикта ХУІ в присутності не тільки представників дорогій Франциску Коллу Гутару Іспанії, а всіх іспаномовних країн, всіх християнських спільнот (!).

За третю Видатну особистість, в першу чергу, молилась уся Бельгія, тому що Джозеф ДЕ ВЕСТЕР народився у Тремело (Tremelo) в Бельгії, 3 січня, 1840 р. Але найбільше представники Гавайських Островів і всіх країн, які потерпають від

страшних епідемій і в наші часи (а це, в першу чергу, Африка, країни Азії), тому що він був першим, який відправився 10 травня, 1873 р. за власним бажанням на Молокаї (Molokai). Контрактуючи "проказу" безпосередньо, він помер 15

JOZEF DAMIAAN DE VEUSTER (1840-1889)

квітня, 1889 р., обслужуючи і сповідуючи віру Христову шістнадцять років серед "Прокажених". Про цю людину не тільки потрібно писати, але і знімати фільми, показуючи всьому Світу, а особисто для де яких керівників у Східній Європі, кому людство повинно бути вдячно своїм існуванням. Поки у нашому світі знаходяться особистості, які здатні на таке служіння – доти існує цей Світ і ми всі маємо майбутнє.

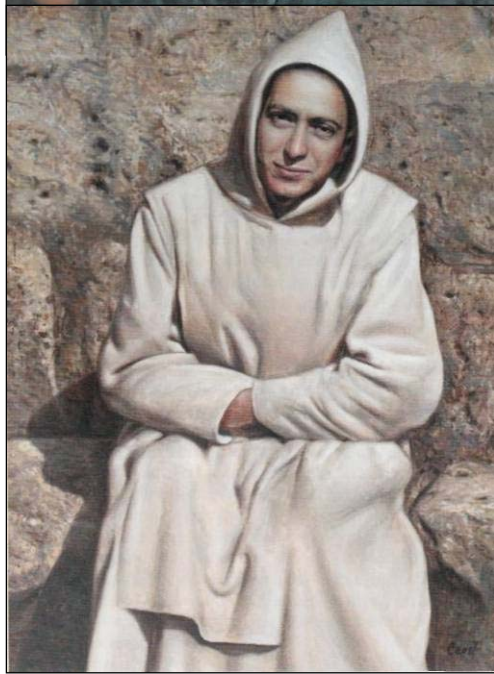
Великий шлях всесвітнього визнання цієї видатної особистості, як Святого Християнського Світу - 11 жовтня 2009 року здійснив Папа Римський Бенедикт ХУІ із представниками всього Християнського Світу (!).

За четверту Видатну особистість, в першу чергу, молилась вся Іспанія, тому що БАРОН РАФАЕЛЬ АРНАІЗ народився 9 квітня 1911 р. у Бургасі (Іспанія), у видатному, глибоко Християнському сімействі. Його життєвий шлях прийшов до кінця 26 квітня, 1938 р. Йому було ледве 27 років. Він був похований в кладовищі монастиря, і пізніше в церкві Абатства.

Але це не завадило, щоб популярність його святості швидко розвернулася за стінами монастиря. Приклад його життя разом з ним і багатьма духовними писаннями продовжують розгортатися. Він був описаний, як один з великих містиків двадцятого сторіччя.

19 серпня, 1989 р., Святий Отець Іван Павло II, на День Світової Юності в Сантьяго (Santiago de Compostella), запропонував його як модель для молоді сьогодні, і беатифікував його 27 вересня, 1992 р.

RAFAEL ARNAIZ BARON (1911-1938)

Римський Папа Бенедикт XVI представляє його як друга і посередника для всіх вірних, особливо для молоді. Тому його, як Святого Християнського Світу - 11 жовтня 2009 року канонізував Папа Римський Бенедикт XVI із представниками всього Християнського Світу (!), а не тільки Європи і Іспанії.

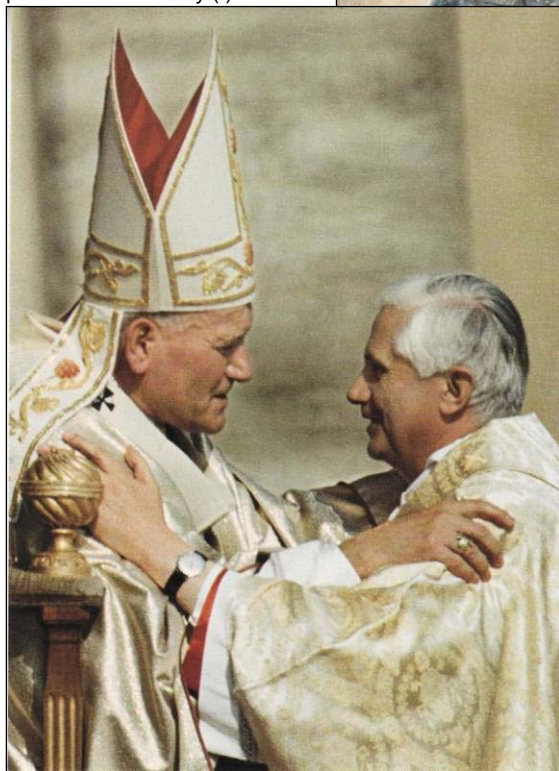
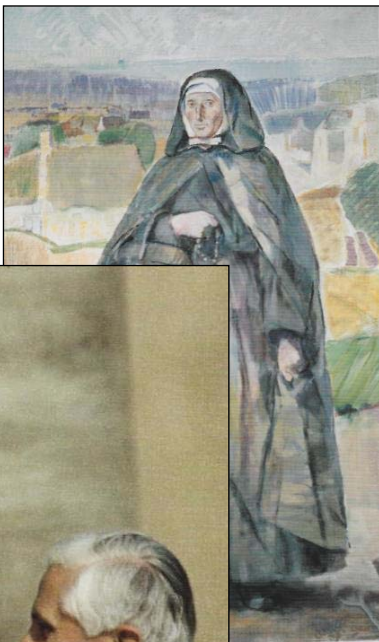
За п'яту Видатну особистість, в першу чергу, молились уся Франція і вся Велика Британія, тому що Джоанна Юган народилась у Бретані, в Канкале (Франція), 25 жовтня, 1792 р. Вона була шостою дитиною. Її отець, який був рибак, був втрачений у відкритому морі, коли їй було тільки чотирьох роки, а її мати залишилась одна і підняла чотирьох діточок. Від своєї матері і її місця народження, Джоанна успадкував жваву і глибоку віру, непохитний символ, сила духу, який ніяка трудність не могла турбувати.

MARIE DE LA CROIX (JEANNE) JUGAN (1792-1879)

Це вона зробила в постійному дусі похвали. Вона могла говорити у всій правді, "Бути маленьким, мало, мало." - "так красиво бути бідним, щоб не мати нічого, щоб залежати від Бога для всього."

"Ніколи не забувайте, що Біднота - Христос."

29 серпня, 1879, вона заснула мирно в Люрдові (Франція), після розмови, і ми знаємо її останні слова, "Вічний Отець, відкриває ваші душі сьогодні але є одна, хто має таке велике прибудьте до мене. Ви знаєте, вас!" У той час Паства, яку Маленьких Сестер в 177 13 липня, 1979 р. чеснот, і беатифікував її у Тому Джоанну Юган, року канонізував Папа Християнського Світу (!).

до найжалюгіднішої від ваших маленьких дочок, бажання бачити вас! О Марія, моя хороша Мати, що я люблю вас і що я довго йшла, щоб побачити започаткувала Джоанна налічувала 2,400 Будинках на 3 континентах (!!!). Святий Отець Іван Павло II визнав значення її Соборі Святого Петра в Римі, 3 жовтня, 1982 р. як Святу Християнського Світу - **11 жовтня 2009** Римський Бенедикт XVI із представниками всього

Таке Велике Свято Духовного Будівництва повинно було відбутися і відбулось у Римі, спадковому центрі Християнського Світу, коли кращі сини італійського народу так славили Господа, що кожного, хто чув їх неперевершені голоси, переповнює гордість за весь наш Християнський Світ, за Світову Духовну Культуру, за Просвітлене Людство, яке крокує у перед, згідно Божим Планам і Божому Промислу вже дві тисячі років.

Яку Велику Повагу відчуває серце кожного Християнина до Великого Народу Світу – до італійців на площі Святого Петра у такі доленосні для цивілізації хвилини; до керівників країни, які гідно несуть ХРЕСТ Першої Всесвітньої Християнської Держави вже майже 2000 років !

Цю щирю Повагу і Велику Вдячність за щоденну Велику Працю, за Духовне Будівництво і безперервну підтримку Людства відчувають серця Християн і до Папи Римського Бенедикта XVI, який на очах молоді, коли здійснює служіння – свою Велику Працю у Соборі Святого Петра, коли виходить на площу і благословляє вірних.

Благословення від Римського Папи Бенедикта XVI прийняла у своє серце кожна людина на площі Святого Петра у Римі 11 жовтня 2009 р. і пронесе його все своє життя, передаючи самі чисті християнські почуття всім християнам у всьому Світі.

Що робимо і ми, передаючи наші особисті враження із Риму, із Ватикану, із площі і Собору Святого Петра кожному українцю, хто читає ці строки.

Мир Вам – співвітчизники ! Христос з нами і в кожному із нас !

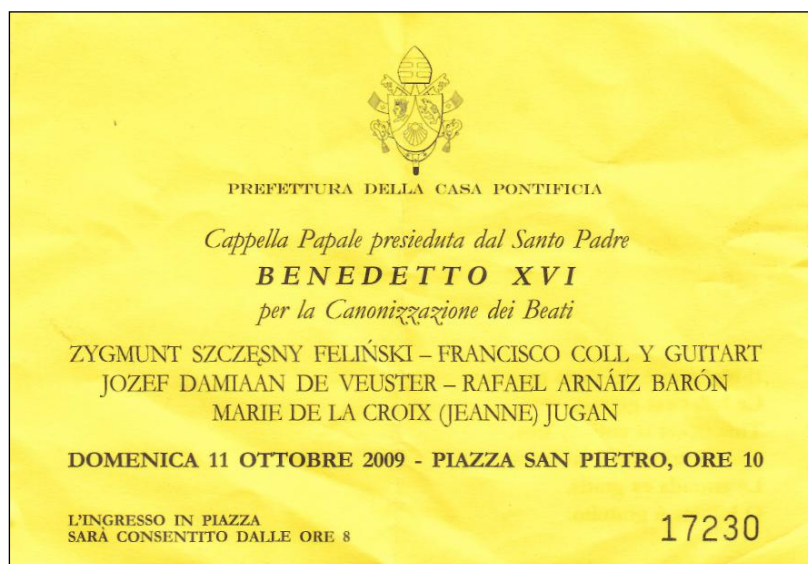
Слава Христу і Святим

Зигмунту Щенсни Фелінські, Франциску Колл Гутарту,

Джозеф де Вестеру, Барон Рафаель Арнаизу, Джоанні Юган ,

які молять Господа за спасіння кожної Християнської Душі вже разом зо всіма Святими Християнського Світу, особливо після урочистої канонізації 11 жовтня 2009 року у Соборі Святого Петра у Римі, яку здійснив Папа Римський БЕНЕДИКТ XVI майже зі всіма Ієрархами Християнського Світу у присутності і за допомогою вірних із всіх куточків Землі, де почуте Слово БОЖЕ !

СЛАВА ВО ВІКИ !

Більш ніж сімнадцять тисяч
Християн було на Площі Святого
Петра у Римі 11 жовтня 2009 р.

Директор Інституту ЕСКД ім. Ольги В.
Васильєвої-Католик Олександр
Васильєв-Мюллер, Рим, Ватикан,
11.10.2009 р.

Please Look:

DOC 451 www.cic-wsc.org DOC
454 www.cic-wsc.org

DOC 452 www.cic-wsc.org DOC
453 www.cic-wsc.org

<http://patent.net.ua/intellectus/inteligibilisation/populus/2426/ua.html>

<http://iescr->

catholic.ucoz.de/publ/osoblivosti_vedennja_obliku_ta_auditu_u_promislovo_finsanovikh_grupakh_grechanik_liliji_bogdanivni/1-1-0-26

http://www.azov-academy.ucoz.org/publ/an_international_rural_industrial_and_finsances_group_of_space_guard_irifg_sg_mizhnarodna_agropromislovo_finsanova_grupa_kosmichnoji_bezpeki/1-1-0-70